No. 37468

Israel
and
Rnssian Federation

Convention between the Government of the State of Israel and the Government of the Russian Federation for the avoidance of double taxatiou and for the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income (with protocol). Moscow, 25 April 1994

Entry into force: *8 September 2000 by notification, in accordance with article 28*

Authentic texts: *English, Hebrew and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Israel, 4 May 2001*

Israël
et
Fédération de Russie

Convention entre le Gouvernement de l'État d'Israël et le Gouvernement de la Fédératiou de Russie tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu (avec protocole). Moscou, 25 avril 1994

Entrée en vigueur : *8 septembre 2000 par notification, conformément à l'article 28*

Textes autbentiques : *anglais, hébreu et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Israël, 4 mai 2001*

[ENGLISH TEXT — TEXTE ANGLAIS]

CONVENTION BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE STATE OF ISRAEL AND THE GOVERNMENT OF THE RUSSIAN FEDERATION FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND FOR THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME

The Government of the State of Israel and the Government of the Russian Federation,

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income with a view in particular to encouraging international trade and investment,

Have agreed as follows:

Article 1. Personal Scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2. Taxes Covered

1. This Convention shall apply to taxes on income imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income all taxes imposed on total income or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

a) in the case of Israel:

(i) income tax,

(ii) company tax,

(iii) capital gains tax and

(iv) land appreciation tax

(hereinafter referred to as "Israeli tax");

b) in the case of Russia - the taxes on income and profits imposed in accordance with the following laws of the Russian Federation

(i) "On taxes on profits of enterprises and organisations",

(ii) "On taxation of income of banks",

(iii) "On taxation on income of insurance activities" and

(iv) "On the income tax on individuals"

(hereinafter referred to as "Russian tax")

4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3. General Definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the term "Israel" means the State of Israel, and when used in a geographic sense includes the territory in which the Government of Israel may enforce the collection of taxes as well as its territorial sea, continental shelf and economic zone, according to international law;

b) the term "the Russian Federation" (Russia), when used in a geographical sense, means its territory, including its territorial waters as well as economic zone and continental shelf where this state exercises sovereign rights or rights and jurisdiction in conformity with international law and where its tax laws are effective;

c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Israel or Russia, as the context requires;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term "national" means any individual possessing the citizenship of a Contracting State;

h) the term "international traffic" means any transport by a ship, road-transport vehicle or aircraft operated by a resident of a Contracting State, except when the ship, road-transport vehicle or aircraft is operated solely between places in a single Contracting State;

(i) the term "competent authority" means:

(i) in the case of Israel - the Minister of Finance or his authorised representative;

(ii) in the case of the Russian Federation - the Ministry of Finance or its authorised representative.

2. a) As regards the application of the Convention by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that State concerning the taxes to which the Convention applies.

b) If as a result of the application of subparagraph a), a person is or would be subjected to double taxation, the competent authorities of the Contracting States may in accordance with the provisions of Article 25 adopt a common meaning of terms defined differently by their respective laws.

c) If, in a particular case, the application of this Convention fails to prevent double taxation because the Contracting States have differing rules with respect to the source of the category of income involved, the competent authorities of the Contracting States may in accordance with the provisions of Article 25 reach agreement as to the source of income in the particular case so as to eliminate double taxation.

Article 4. Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or place of registration as a legal entity or any other criterion of a similar nature. However, a person will not be deemed to be a resident of a Contracting State by virtue only of his being liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) if each State considers him to be its national or if he is a national of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective and central management is situated. If the State in which its place of effective and central management cannot be determined, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

Article 5. Permanent Establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

a) a place of management;

b) a branch;

c) an office;

d) a factory;

e) a workshop; and

f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site, construction, installation or assembly project, or supervisory or consulting activities connected therewith, constitutes a permanent establishment only if it lasts more than 12 months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of the activities mentioned in subparagraphs a) to e).

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person -- other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies -- is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6. Income from Immovable Property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruet of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property. The provisions of paragraph 1 shall likewise apply to profits from the alienation of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7. Business Profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8. Income (Profits) from International Transport

1. Income (profits) derived by a resident of a Contracting State from the operation or rental of ships, road-transport vehicles or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State. The term "income (profits)" as used herein shall include income (profits) from the rental, use or maintenance of containers (including trailers, barges and related equipment for the transport of containers) used for the transport in international traffic of goods or merchandise if such income (profits) is incidental to the international transport income (profits).

2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to income (profits) from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9. Adjustments to Profits

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a redetermination has been made by one Contracting State to the income of one of its residents in accordance with paragraph 1, then the other Contracting State shall, if it agrees with such redetermination and if necessary to prevent double taxation, make a corresponding adjustment to the income of a person in such other Contracting State related to such resident, within the meaning of paragraph 1. In the event the other Contracting State disagrees with such redetermination, the two Contracting States shall endeavor to reach agreement in accordance with Article 25.

Article 10. Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 11. Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State and derived by the Government of the other Contracting State, a local authority thereof, the Central Bank of that other Contracting State or by any resident of the other Contracting State with respect to debt-claims guaranteed, insured or indirectly financed by the Government of that other Contracting State, a local authority thereof or the Central Bank of that other Contracting State shall be exempt from tax in the first-mentioned Contracting State.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premium and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with

such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12. Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.

3. The term "royalties" as used in this Article mans payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including cinematograph films, video recordings, and films or tapes for radio or television broadcasting), any patent, trade mark, design or model, plan, software, secret formula or process or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with sueh permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Royalties, shall be deemed to arise in a Contracting State where the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and the royalties are borne by that

permanent establishment or fixed base, then the royalties shall be deemed to arise in the Contracting State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13. Capital Gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other Contracting State.

3. a) Gains derived by a resident of Russia From the sale, exchange or other disposition, directly or indirectly, of shares or similar rights in a company which is a resident of Israel may be taxed in Israel, but only if the resident of Russia owned either directly or indirectly at any time within the five-year period preceding such sale, exchange or other disposition, shares giving the right to 10 percent or more of the voting power in the company. For the purposes of this subparagraph indirect ownership shall be deemed to include, but not be limited to, ownership by a related person.

b) Gains from the alienation of shares or similar rights being shares in a company, 50% or more of the assets of which consist, directly or indirectly, of immovable property situated in a Contracting State, may be taxed in that State. Gains from the alienation of an interest in a partnership, trust or estate, the property of which consists, directly or indirectly, principally of immovable property situated in a Contracting State, may be taxed in that State. For the purposes of this subparagraph indirect ownership shall be deemed to include, but not be limited to, ownership by a related person.

c) Gains from the alienation of property and rights as defined in Article 12 derived by a resident of a Contracting State arising in the other Contracting State may be taxed in that other State, but the tax imposed thereon shall not exceed 10 % of the gross amount of the gain.

4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, and 3 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14. Income from Independent Personal Services

1. Income derived by a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as is attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15. Income from Employment

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19 and 20, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the calendar year concerned with respect to presence in Russia, and 183 days in any 12 month period commencing or ending in the fiscal year concerned with respect to presence in Israel; and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship, aircraft or road-transport vehicle operated in international traffic may be taxed in the Contracting State of which the employer is a resident.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if the employment is exercised with respect to a building site, a construction, assembly or installation project or supervisory or consulting activities connected therewith, and the activities connected with such site or project are deemed not to be carried on through a permanent establishment according to the provisions of paragraph 3 of Article 5 of this Convention.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, employment income of a journalist or correspondent paid from sources in the Contracting State of which

he is a resident in respect of services rendered in the other Contracting State shall not be taxable in that other State for a period of two years from the date of his arrival there.

Article 16. Directors' Fees

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17. Income of Entertainers and Athletes

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from bis personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

Article 18. Pensions

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 19, pensions and other similar remuneration paid to a resident of a Contracting State in consideration of past employment or otherwise may be taxed only in that State.

Articlc 19. Income from Government Service

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thcreof to an individual in respect of services renderd to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Article 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 20. Income of Teachers, Researchers, Students and Business Apprentices

1. An individual who is, or immediately before visiting a Contracting State was a resident of the other Contracting State and is temporarily present in the first-mentioned State for the primary purpose of teaching or conducting research at a university, school or other licensed educational institution in the first-mentioned State shall be exempt from tax in the first-mentioned State, for a period not exceeding two years from the date of his first arrival in the first-mentioned State, in respect of remuneration for such teaching or research.

2. Payments which a student or a business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned Contracting State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 21. Other Income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

Article 22. Method of Elimination of Double Taxation

Where a resident of a Contracting State derives income from the other Contracting State, which in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in that other State, then the amount of tax paid in that other State shall be allowed as a credit against the tax payable in the first-mentioned Contracting State. The amount of the credit, however, shall not exceed the amount of tax levied on such income by the first-mentioned Contracting State in accordance with its laws and regulations.

Article 23. Non-Discrimination

1. Nationals of a Contracting State, legal persons and partnerships registered under the laws of a Contracting State, shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State, legal persons and partnerships registered under the laws of that other Contracting State, as the case may be, in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstand-

ing the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.

2. A Contracting State may not exercise in respect of a resident of the other Contracting State a higher or more burdensome taxation than taxation which that State would exercise in respect of a resident of a third State with which it did not conclude a Convention for the avoidance of double taxation.

3. The taxation of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favorably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State or of a third State carrying on the same activities.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 6 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

5. An enterprise of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall not be construed as prohibiting the imposition of a branch tax by a Contracting State.

7. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description except indirect taxes.

Article 24. Limitation of Benefits

The competent authority of a Contracting State may, after consultation with the competent authority of the other Contracting State, deny the benefits of this Convention to any person, or with respect to any transaction, if in its opinion the granting of those benefits would constitute an abuse of the Convention according to its purposes.

Article 25. Mutual Agreement Procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 23, to that of the Contracting State of which he is a national and in the case of a legal person or partnership, to that of the Contracting State under whose laws it was registered. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

Article 26. Exchange of Information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The excbange of information is not restricted by Article 1.

Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered hy the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such pnrposes. They may diselose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 27. Employees of Diplomatic and Consular Establishments

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of employees of diplomatic and consular establishments under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 28. Entry into Force

1. The Contracting States shall notify each other in writing through diplomatic channels that the internal legal requirements for the entry into force of this Convention have been complied with.

2. This Convention shall enter into force on the date of the latter of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall apply:

a) in respect of taxes withheld at source, to amounts of income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force;

b) in respect of other taxes on income, to such taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

Article 29. Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice in writing of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Convention enters into force. In such event the Convention shall cease to have effect:

a) in respect of taxes withheld at source, to amounts of income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given;

b) in respect of other taxes on income, to such taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

Done at Moscow on 25th April, 1994, which corresponds of 14th of Iyar, 5754, in duplicate original copies, each in the Hebrew, Russian and English languages, the three texts being equally authentic. In the case of any divergence, the interpretation shall be in accordance with the English text.

For the Government of the State of Israel

For the Government of the Russian Federation

PROTOCOL

At the signing of the Convention between the Government of the State of Israel and the Government of the Russian Federation for the Avoidance of Double Taxation and for the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income (hereinafter referred to as "the Convention"), the undersigned have agreed upon the following provisions which shall form an integral part of the Convention.

1. With reference to paragraph 3 of Article 2 it is understood that the taxes mentioned include:

in the case of Israel - a tax on the profit and payroll of banks and insurance companies, and

in the case of Russia - a tax on capital gains.

2. With respect to paragraph 6 of Article 23 it is understood that the term "branch tax" mans a tax on the expatriation of earnings of a permanent establishment, the purpose of which is to equalize such permanent establishment's tax burden in the Contracting State in which it is situated with the tax burden of a similarly situated subsidiary corporation.

3. With respect to Article 27 it is understood that a Contracting State shall retain the right to levy its taxes on local staff workers employed by the other Contracting State's Diplomatic and Consular establishments in accordance with the provisions of Article 9 of this Convention.

Done at Moscow on 25 April, 1994, which corresponds to 14th day of Iyar, 5754, in duplicate original copies, each in the Hebrew, Russian and English languages, the three texts being equally authentic. In the ease of any divergence, the interpretation shall be in accordance with the English text.

For the Government of the State of Israel

For the Government of the Russian Federation

פ ר ו ט ו ק ו ל

בעת חתימת האמנה בדבר מניעת מסי כפל ומניעת התחמקות ממס לגבי מסים על הכנסה בין ממשלת מדינת ישראל לבין ממשלת הפדרציה הרוסית (להלן - "האמנה") הסכימו החתומים מטה להוראות הבאות המהוות חלק בלתי נפרד של האמנה:

1. לעניין סעיף קטן 3 לסעיף 2 מובן כי במסים הנדונים נכלל:

   לגבי ישראל - מס שכר ומס רווח המוטל על בנקים וחברות ביטוח, וכן

   לגבי רוסיה - מס על רווח הון.

2. לעניין סעיף קטן 6 לסעיף 23 מובן כי המונח "מס סניף" פירושו מס המוטל על העברת רווחי מוסד קבע, כאשר מטרתו היא להשוות את נטל המס המוטל על מוסד הקבע במדינה המתקשרת שבה הוא ממוקם בנטל המס המוטל על חברת בת של אותה מדינה בנסיבות דומות.

3. לענין סעיף 27 מובן כי זכותה של מדינה מתקשרת למסות עובדים מקומיים המועסקים ע"י מוסד דיפלומטי או קונסולרי של המדינה המתקשרת האחרת בהתאם לסעיף 19 לאמנה הינה שמורה.

הנעשה ב-מוסקבה ביום יד' באייר התשנ"ד שהנו ה-25 באפריל 1994 בעותק כפול בשפות העברית, הרוסית והאנגלית, לכל שלושה הנוסחים דין מקור במידה שווה. במקרה של הבדלים בין הנוסחים הנוסח האנגלי ייקבע.

בשם ממשלת מדינת ישראל	בשם ממשלת הפדרציה הרוסית

סעיף 29

סיום

אמנה זו תעמוד בתוקפה עד שאחת מן המדינות המתקשרות תביאה לידי סיום. כל אחת מן המדינות המתקשרות רשאית להביא את האמנה לידי סיום, בצינורות דיפלומטיים, על ידי מסירת הודעה בכתב על סיום 6 חודשים לפחות לפני תום כל שנה קלנדרית הסמוכה אך לא לפני תקופה של 5 שנים מהתאריך שבו נכנסה האמנה לתוקף. במקרה זה תחדל האמנה להיות בת-פועל;

(א) בזיקה למסים המנוכים במקור על סכומי הכנסה שהופקו ב-1 בינואר של השנה הקלנדרית הסמוכה לשנה שבה ניתנה ההודעה, או לאחר מכן;

(ב) בזיקה למסים אחרים על הכנסה, למסים כאמור שניתן להסיל בכל שנת מס המתחילה ב-1 בינואר בשנה הקלנדרית הסמוכה לשנה שבה ניתנה ההודעה, או לאחר מכן.

נעשה ב- מוסקבה ביום יג' באייר התשנ"ד שהינו ה-24 באפריל 1994 בעותק כפול, בשפות העברית, הרוסית והאנגלית, לכל שלושה הנוסחים דין מקור במידה שווה. במקרה של הבדלים בין הנוסחים הנוסח האנגלי ייקבע.

בשם ממשלת מדינת ישראל	בשם ממשלת הפדרציה הרוסית

סעיף 27

עובדי מוסדות דיפלומטיים וקונסולריים

שום דבר האמור באמנה זו לא יפגע בזכויות הפיסקליות של עובדי מוסדות דיפלומטיים או קונסולריים לפי הכללים המקובלים במשפט הבינלאומי או לפי הוראות שבהסכמים מיוחדים.

סעיף 28

כניסה לתוקף

1. המדינות המתקשרות יודיעו זו לזו בכתב בצינורות דיפלומטיים שהדרישות החוקיות הפנימיות לכניסתה לתוקף של אמנה זו הושלמו.

2. אמנה זו תיכנס לתוקף בתאריך קבלת ההודעה האחרונה המוזכרת בסעיף קטן 1 והוראותיה יחולו:

(א) בזיקה למסים המנוכים במקור על סכומי הכנסה שהופקו ב-1 בינואר של השנה הקלנדרית הסמוכה לשנה שבה האמנה נכנסה לתוקף, או לאחר מכן.

(ב) בזיקה למסים אחרים על הכנסה, למסים כאמור שניתן להטיל בכל שנת מס המתחילה ב-1 בינואר בשנה הקלנדרית הסמוכה לשנה שבה האמנה נכנסה לתוקף, או לאחר מכן

3. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות ישתדלו ליישב בהסכמה הדדית כל קושי או ספק בדבר פירושה או יישומה של אמנה זו. רשאיות הן גם להיוועץ יחדיו לשם מניעת מסי כפל במקרים שלגביהם אין הוראה באמנה.

4. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות רשאיות לבוא בדברים במישרין זו עם זו כדי להגיע לידי הסכם כאמור בסעיפים הקטנים הקודמים. מקום שנראה הדבר רצוי, במטרה להגיע לידי הסכם, לנהל משא ומתן בעל-פה, משא ומתן כזה יכול להתקיים באמצעות ועדה המורכבת מנציגי הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות.

סעיף 26

חילופי ידיעות

1. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יחליפו ביניהן ידיעות ככל שיהיה דרוש לביצוע הוראותיה של אמנה זו או של החוקים הפנימיים של המדינות המתקשרות הדנים במסים שאמנה זו דנה בהם, במידה שהחיוב במס לפיהם אינו מנוגד להוראות האמנה. חילופי הידיעות אינם מוגבלים על ידי האמור בסעיף 1. כל ידיעה שקיבלה מדינה מתקשרת יראו אותה כסודית באופן דומה לידיעה שהושגה לפי חוקיה הפנימיים של אותה מדינה, ויגלו אותה רק לבני אדם או לרשויות, (לרבות בתי משפט וגופים מינהליים), המעורבים בשומתם או בגבייתם של המסים הנידונים באמנה זו, באכיפתם, בהעמדה לדין בשלהם או בהחלטה על ערעור בקשר אליהם. בני אדם או רשויות אלה ישתמשו בידיעות רק למטרות אלו. הם רשאים לגלות את הידיעות בהליכים פומביים בבתי המשפט או בהחלטות משפטיות.

2. אין לפרש הוראות סעיף קטן 1 בשום מקרה כמטילות התחייבות על מדינה מתקשרת:

(א) לנקוט אמצעים מינהליים המנוגדים לדינים ולנוהל המינהלי של אותה מדינה מתקשרת או של המדינה המתקשרת האחרת;

(ב) לספק ידיעות אשר אין לקבלן לפי הדינים או במהלך הדברים הרגיל של המינהל באותה מדינה מתקשרת או במדינה המתקשרת האחרת;

(ג) לספק ידיעות העשויות לגלות סוד מסחרי, עסקי, תעשייתי או מקצועי, או העשויות לגלות תהליך או ידיעה מסחריים, אשר גילויים נוגד את תקנת הציבור.

5. מיזם של מדינה מתקשרת שהבעלות או השליטה על הונו נתונה, כולה או בחלקה, במישרין או בעקיפין, בידי תושב או תושבים של המדינה המתקשרת האחרת, לא יהיו כפופים במדינה הנזכרת ראשונה למסים או לכל דרישה הקשורה במסים השונים או מכבידים יותר מהמסים ומהדרישות הקשורות בהם, שמיזמים דומים אחרים של המדינה הנזכרת ראשונה כפופים להם או עלולים להיות כפופים להם.

6. לא יראו הוראות סעיף זה כמונעות הטלת מס סניף ע"י מדינה מתקשרת.

7. הוראות סעיף זה יחולו, על אף הוראות סעיף 2, לגבי מסים מכל סוג והגדר חוץ ממסים עקיפים.

סעיף 24

הגבלת הטבות

הרשות המוסמכת של מדינה מתקשרת רשאית, לאחר התייעצויות עם הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת האחרת, לשלול ההטבות שמוענקות באמנה זו לכל אדם, או בהתייחס לכל עסקה, אם לדעתה הענקת ההטבות מהווה ניצול לרעה של האמנה לפי מטרותיה.

סעיף 25

נוהל הסכמה הדדית

1. מקום שאדם סבור שהפעולות של אחת המדינות המתקשרות, או שתיהן, גורמות או עתידות לגרום לו חיוב במס שלא בהתאם להוראות אמנה זו, רשאי הוא, בלי שים לב לתרופות הנתונות לו לפי דיניהן הפנימיים של מדינות אלה, להציג את עניינו בפני הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת שהוא תושבה אז, אם המקרה בא בגדר סעיף קטן 1 של סעיף 23, בפני הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת שהוא אזרחה, ובמקרה של ישות משפטית או שותפות, בפני הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת, שלפי דיניה אותה ישות משפטית או שותפות נרשמה. העניין יוצג תוך 3 שנים מן ההודעה הראשונה על הפעולה המביאה לידי חיוב במס שלא בהתאם להוראות אמנה זו.

2. הרשות המוסמכת, אם ההתנגדות נראית לה מוצדקת, ואם אין באפשרותה להגיע בעצמה לפתרון משביע רצון, תשתדל ליישב את העניין בהסכמה הדדית עם הרשות המוסמכת של המדינה המתקשרת האחרת, במגמה למנוע חיוב במס שלא בהתאם להוראות אמנה זו. כל הסכם שהושג יבוצע על אף כל הגבלות זמן בדיניהן הפנימיים של המדינות המתקשרות.

סעיף 22

שיטת מניעת מסי כפל

מקום, שתושב מדינה מתקשרת מפיק הכנסה מהמדינה המתקשרת האחרת, אשר בהתאם להוראות אמנה זו ניתן לחייבה במס באותה מדינה אחרת, סכום המס המשתלם באותה מדינה אחרת ייזקף כזיכוי כנגד המס הנתון לתשלום כמדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה. ואולם, סכום הזיכוי לא יעלה על סכום המס המוטל על הכנסה כאמור ע"י המדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה בהתאם לחוקיה.

סעיף 23

אי הפליה

1. אזרחיה של מדינה מתקשרת, ישויות משפטיות ושותפויות הרשומים בהתאם לחוק מדינה מתקשרת, לא יהיו כפופים במדינה המתקשרת האחרת למסים או לכל דרישה הקשורה במסים, השונים או מכבידים יותר מהמסים ומהדרישות הקשורות בהם, שכפופים להם, או עלולים להיות כפופים להם, אזרחי אותה מדינה אחרת ישויות משפטיות ושותפויות הרשומים בהתאם לחוקי אותה מדינה מתקשרת אחרת, הכל לפי העניין, באותן נסיבות. הוראה זו תחול, על אף הוראות סעיף 1, גם לגבי בני אדם שאינם תושבים של אחת המדינות המתקשרות או שתיהן.

2. מדינה מתקשרת לא תטיל על תושב מדינה מתקשרת אחרת מסים גבוהים או מכבידים יותר מאשר מיסים שאותה מדינה היתה מטילה על תושב מדינה שלישית שאיתה אין לה אמנה למניעת כפל מס.

3. המס על מוסד קבע שיש למיזם של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת לא יוטל באותה מדינה אחרת בצורה פחות נוחה מהמס המוטל על מיזמים של אותה מדינה אחרת או על מדינה שלישית העוסקים באותן פעילויות.

4. למעט מקום שחלות הוראות סעיף 9, סעיף קטן 6 לסעיף 11 או סעיף קטן 6 לסעיף 12, ריבית, תמלוגים, ותשלומים אחרים שמשלם מיזם של מדינה מתקשרת לתושב של המדינה המתקשרת האחרת, יהיו, לעניין קביעת הרווחים החבים מס של מיזם כאמור, ניתנים לניכוי לפי אותם התנאים כאילו שולמו לתושב המדינה הנזכרת ראשונה.

3. הוראות סעיפים 15, 16, 1-18 יחולו על גמול וקיצבה בעד שירותים שניתנו בקשר עם עסק המתנהל בידי מדינה מתקשרת או יחידת משנה מדינית או רשות מקומית שלה.

סעיף 20

הכנסה של מורים, חוקרים, סטודנטים ומתמחים

1. יחיד המבקר במדינה מתקשרת ומטרתו העיקרית הינה הוראה או ביצוע מחקר באוניברסיטה, מכללה או מוסד חינוכי מאושר אחר הנמצא באותה מדינה מתקשרת, והינו תושב המדינה המתקשרת האחרת או היה תושב כאמור מיד לפני ביקורו במדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה, יהיה פטור ממס באותה מדינה מתקשרת לגבי גמול עבור הוראה או מחקר כאמור למשך תקופה שלא תעלה על שנתיים מתחילת ביקורו הראשון במדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה למטרה זו.

2. תשלומים שקיבל סטודנט או מתמחה הנמצא במדינה מתקשרת אך ורק למטרת חינוכו או הכשרתו, והוא תושב המדינה המתקשרת האחרת, או היה תושב כאמור מיד לפני ביקורו במדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה, והמשמשים לצורך מחייתו, חינוכו או הכשרתו, יהיו פטורים ממס באותה מדינה, ובלבד שהתשלומים כאמור התקבלו ממקורות שמחוץ לאותה מדינה.

סעיף 21

הכנסה אחרת

1. פריטי הכנסה של תושב מדינה מתקשרת ממקור כלשהו אשר לא הוסדרו בסעיפים הקודמים של אמנה זו יהיו נתונים למס רק באותה מדינה.

2. הוראות סעיף קטן 1 לא יחולו על הכנסה, למעט הכנסה ממקרקעין כהגדרתם בסעיף קטן 2 לסעיף 6, אם מקבל ההכנסה כאמור, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, או מבצע כעצמאי באותה מדינה אחרת שירותים אישיים מבסיס קבוע הנמצא שם, והזכות או הרכוש שבזיקה אליהם משתלמת ההכנסה קשורים באופן ממשי לאותו מוסד קבע או בסיס קבוע. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7 סעיף 14, הכל לפי העניין.

2. מקום שהכנסה תמורת פעילויות אישיות שבוצעו בידי בדרן או ספורטאי בתור שכזה נצמחה לא לאותו בדרן או ספורטאי עצמו אלא לאדם אחר, הכנסה זו, על אף הוראות סעיפים 7, 14 ו-15, ניתן לחייבה במס במדינה המתקשרת שבה מבוצעות פעילויותיו של הבדרן או הספורטאי.

סעיף 18

קצבאות

בכפוף להוראות סעיף קטן 2 לסעיף 19, קצבאות וגמול דומה אחר ששולמו לתושב של מדינה מתקשרת תמורת עבודה שבוצעה בעבר, או בכל דרך אחרת, ניתן לחייבם במס רק באותה מדינה.

סעיף 19

הכנסה משירות ממשלתי

1. (א) גמול, למעט קיצבה, ששולם בידי מדינה מתקשרת, או יחידת משנה מדינית, או רשות מקומית שלה, ליחיד, בעד שירותים שניתנו לאותה מדינה או ליחידת משנה, או לרשות, ניתן לחייבו במס רק באותה מדינה.

(ב) ואולם, ניתן לחייב במס גמול כאמור רק במדינה המתקשרת האחרת אם השירותים ניתנים באותה מדינה והיחיד הוא תושב אותה מדינה, והוא:

(1) אזרחה של אותה מדינה; או

(2) לא נעשה תושבה של אותה מדינה אך ורק לשם מתן השירותים.

2. (א) כל קיצבה המשולמת בידי מדינה מתקשרת, או יחידת משנה מדינית, או רשות מקומית שלה, או מתוך קרן שנוצרה על ידן, ליחיד, בעד שירותים שניתנו לאותה מדינה או יחידת משנה או רשות, ניתן לחייבה במס רק באותה מדינה.

(ב) ואולם, ניתן יהיה לחייב במס קיצבה כזו רק במדינה המתקשרת האחרת אם היחיד הוא תושב ואזרח של אותה מדינה.

(ב) הגמול משולם בידי מעביד שאינו תושב המדינה האחרת, או מטעמו, וכן

(ג) הנושא בנטל לתשלום הגמול אינו מוסד קבע או בסיס קבוע שיש למעביד במדינה האחרת.

3. על אף הוראות קודמות של סעיף זה, גמול שהופק תמורת עבודה שבוצעה באוניה, בכלי טיס או בכלי רכב המופעלים בתעבורה בינלאומית, ניתן לחייבו במס במדינה מתקשרת שבה המעביד תושב.

4. על אף הוראות סעיפים קטנים 1 ו-2 גמול שמפיק תושב מדינת מתקשרת תמורת עבודה שבוצעה במדינה המתקשרת האחרת ניתן יהיה לחייב במס רק במדינה הנזכרת ראשונה אם העבודה מתבצעת בקשר לאתר בניה או פרויקט בניה, הרכבה או התקנה או פעילות פיקוח או ייעוץ הקשורים בכך, ובלבד שהפעילויות הקשורות לאתר או לפרויקט האמור אינן נחשבות כמנוהלות באמצעות מוסד קבע בהתאם לס"ק 3 לסעיף 5 לאמנה זו.

5. על אף הוראות סעיפים קטנים 1 ו-2 לסעיף זה, שכר של עיתונאי או כתב המשולם ממקורות במדינה המתקשרת שבה הוא תושב, תמורת שידורים הניתנים במדינה המתקשרת האחרת, לא יחויבו במס במדינה האחרת כאמור לתקופה של שנתיים מתאריך הגעתו לשם.

סעיף 16

שכר חברי הנהלה

שכר חברי הנהלה ותשלומים דומים אחרים שהפיק תושב מדינה מתקשרת בתוקף תפקידו כחבר מועצת המנהלים או כל גוף דומה של חברה שהיא תושבת המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.

סעיף 17

הכנסה של אמנים וספורטאים

1. על אף הוראות סעיפים 14 ו-15, הכנסה שהפיק תושב מדינה מתקשרת כבדרן, כגון אמן תיאטרון, קולנוע, רדיו או טלוויזיה, או כמוסיקאי, או כספורטאי, מפעילויותיו האישיות בתור שכזה, שבוצעו במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה במס באותה מדינה אחרת.

(ג) רווחים מהעברת רכוש וזכויות המפעלים בסעיף 12, שמפיק תושב מדינה מתקשרת, כאשר מקורם הינו במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת, אולם המס המוטל עליהם לא יעלה על 10% מהסכום ברוטו של הרווח.

4. רווחים מהעברת נכסים, זולת אלה המוזכרים בסעיפים קטנים 1, 2 ו-3 ניתן לחייבם במס רק במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום מושב המעביר.

סעיף 14

הכנסה משירותים אישיים של עצמאי

1. הכנסה שמפיק תושב של מדינה מתקשרת משירותים מקצועיים או מפעילויות אחרות בעלות אופי עצמאי, ניתן לחייבה במס רק באותה מדינה, אלא אם יש לתושב האמור בסיס קבוע במדינה המתקשרת האחרת העומד לרשותו, דרך כלל, לצורך ביצוע פעילויותיו. אם יש לו בסיס קבוע כאמור, ניתן לחייב במס במדינה האחרת את ההכנסה כאמור, אך רק אותו חלק שניתן לייחסו לאותו בסיס קבוע.

2. המונח "שירותים מקצועיים" כולל, במיוחד, פעילויות עצמאיות בשטחי המדע, הספרות, האמנות, החינוך וההוראה וכן פעילויות עצמאיות של רופאים, עורכי דין, מהנדסים, אדריכלים, רופאי שיניים ורואי חשבון.

סעיף 15

הכנסה מעבודה

1. בכפוף להוראות סעיפים 16, 18, 19 ו-20 משכורות, שכר עבודה וגמול דומה אחר שהופקו בידי תושב מדינה מתקשרת תמורת עבודה, ניתן לחייבם במס רק באותה מדינה, זולת אם העבודה מבוצעת במדינה המתקשרת האחרת. בוצעה העבודה כאמור, ניתן לחייב במס את הגמול שנתקבל תמורתה באותה מדינה אחרת.

2. על אף הוראות סעיף קטן 1, גמול המופק בידי תושב מדינה מתקשרת תמורת עבודה המבוצעת במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבו במס רק במדינה הנזכרת ראשונה אם נתקיימו כל אלה:

(א) המקבל שוהה במדינה האחרת תקופה או תקופות שאינן עולות יחד על 183 ימים בשנה הקלנדרית הנדונה - לגבי שהייה ברוסיה, ו- 183 ימים בכל תקופה של 12 חודשים המתחילה או המסתיימת בשנה הפיסקאלית הנדונה - לגבי שהייה בישראל; וכן

6. מקום שמחמת יחסים מיוחדים בין המשלם לבין בעל הזכות שביושר או בין שניהם לבין אדם אחר, עולה סכום התמלוגים, בשים לב לשימוש, לזכות או לידיעות שבעדם הם משתלמים, על הסכום שהמשלם ובעל הזכות שביושר היו מסכימים עליו אילולא יחסים אלה, יחולו הוראות סעיף זה רק על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה כזה יישאר החלק העודף של התשלומים נתון למס בהתאם לדיניה של כל אחת מן המדינות המתקשרות, בהתחשב בשאר הוראותיה של אמנה זו.

סעיף 13

רווחי הון

1. רווחים שהפיק תושב של מדינה מתקשרת מהעברת מקרקעין המוזכרים בסעיף 6, והנמצאים במדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.

2. רווחים מהעברת מיטלטלין, המהווים חלק מנכסי העסק של מוסד קבע אשר יש למיזם של מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת, או מהעברת מיטלטלין הקשורים לבסיס קבוע, העומדים לרשותו של תושב מדינה מתקשרת במדינה המתקשרת האחרת לשם ביצוע שירותים אישיים כעצמאי, לרבות רווחים כאמור מהעברת אותו מוסד קבע (לבדו או יחד עם כל המיזם) או אותו בסיס קבוע, ניתן לחייבם במס באותה מדינה מתקשרת אחרת.

3. (א) רווחים שמפיק תושב רוסיה ממכירה, חליפין או העברה אחרת, במישרין או בעקיפין, של מניות או זכויות דומות בחברה שהיא תושבת ישראל, ניתן לחייבם במס בישראל, אך רק באם התושב הרוסי כאמור, החזיק במישרין או בעקיפין, בכל זמן שהוא לאורך תקופת חמש השנים שקדמו למכירה, לחליפין, או להעברה אחרת כאמור, מניות הנושאות את הזכות ל-10% או יותר מכוח ההצבעה בחברה. לעניין סעיף קטן זה, כבעלות עקיפה תכלול גם בעלות של אדם קשור, אך לא תוגבל לכך בלבד.

(ב) רווחים מהעברת מניות או זכויות דומות בהיותן מניות בחברה, כאשר 50% או יותר מנכסי החברה מורכבים, במישרין או בעקיפין ממקרקעין הנמצאים במדינה מתקשרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה. רווחים מהעברת זכות בשותפות, נאמנות או עיזבון, כאשר רכושם מורכב בעיקרו, במישרין או בעקיפין, ממקרקעין הנמצאים במדינה מתקשרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה. לעניין סעיף קטן זה בעלות עקיפה תכלול גם בעלות של אדם קשור, אך לא תוגבל לכך בלבד.

7. מקום שמחמת יחסים מיוחדים בין המשלם לבין בעל הזכות שביושר, או בין שניהם לבין אדם אחר, עולה סכום הריבית, בשים לב אל תביעת החוב שעליה הוא שולם, על הסכום שהמשלם ובעל הזכות שביושר היו מסכימים עליו אילולא יחסים אלה, יחולו הוראות סעיף זה רק על הסכום הנזכר לאחרונה. במקרה כזה יישאר החלק העודף של התשלומים נתון למס בהתאם לדיניה של כל אחת מהמדינות המתקשרות, בהתחשב בשאר הוראותיה של אמנה זו.

סעיף 12

תמלוגים

1. תמלוגים שמקורם במדינה מתקשרת והמשתלמים לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס באותה מדינה אחרת.

2. אף על פי כן, ניתן לחייב תמלוגים כאלה במס גם במדינה המתקשרת שבה מקורם ובהתאם לחוקי אותה מדינה, ואולם, אם המקבל הוא בעל הזכות שביושר לתמלוגים, המס המוטל כך לא יעלה על 10 אחוזים מן הסכום ברוטו של התמלוגים.

3. המונח "תמלוגים" בסעיף זה פירושו תשלומים מסוג כלשהו המתקבלים בעד השימוש או בעד הזכות לשימוש,בכל זכות יוצרים של יצירה ספרותית, אמנותית או מדעית (לרבות סרטי קולנוע, קלטות וידיאו וסרטים או הקלטות המשמשים בשידורי רדיו או טלויזיה), כל פטנט, סימן מסחר, מדגם או דוגמה, תכנית, תכנה, נוסחה או תהליך סודיים, או בעד ידיעה הנוגעת לניסיון שנרכש בתעשייה, במסחר או במדע.

4. הוראות סעיפים קטנים 1, ו-2 לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לתמלוגים, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקורם של התמלוגים באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, או מבצע כעצמאי באותה מדינה מתקשרת אחרת שירותים אישיים, מבסיס קבוע הממוקם שם, והזכות או הרכוש שבזיקה אליהם משתלמים התמלוגים קשורים באופן ממשי באותו מוסד קבע או בסיס קבוע. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7 או סעיף 14, הכל לפי הענין.

5. יראו תמלוגים כנובעים ממקור במדינה מתקשרת כאשר המשלם הוא אותה מדינה עצמה, יחידת משנה מדינית, רשות מקומית או תושב של אותה מדינה. אף על פי כן, מקום שיש למשלם התמלוגים, בין אם הוא תושב אחת המדינות המתקשרות ובין אם לאו, מוסד קבע א בסיס קבוע באחת המדינות המתקשרות, אשר בקשר אליהם נוצרה ההתחייבות לשלם את התמלוגים, ומוסד קבע או בסיס קבוע זה נושאים בנטל התמלוגים, יראו את התמלוגים כנובעים ממקור במדינה מתקשרת שבה נמצאים מוסד הקבע או הבסיס הקבוע.

סעיף 11

ריבית

1. ריבית שמקורה במדינה מתקשרת והמשתלמת לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבה במס באותה מדינה אחרת.

2. אף על פי כן, ניתן לחייב ריבית כזו במס גם במדינה המתקשרת שבה מקורה ובהתאם לחוקי אותה מדינה, אך אם המקבל הוא בעל הזכות שביושר לריבית, המס המוטל כך לא יעלה על 10 אחוזים מן הסכום ברוטו של הריבית.

3. על אף הוראות סעיף קטן 2, ריבית שמקורה במדינה מתקשרת המופקת בידי ממשלת המדינה המתקשרת האחרת, רשות מקומית שלה, הבנק המרכזי של אותה מדינה מתקשרת אחרת, אוהמופקת בידי תושב כלשהו של המדינה המתקשרת האחרת לגבי תביעות חוב, שנערבו, בוטחו או מומנו בצורה עקיפה בידי ממשלת אותה מדינה מתקשרת אחרת, רשות מקומית שלה, או הבנק המרכזי של אותה מדינה מתקשרת אחרת, תהיה פטורה ממס במדינה המתקשרת הנזכרת ראשונה.

4. המונח "ריבית" בסעיף זה פירושו הכנסה מתביעות חוב מכל סוג, בין שהן מובטחות במשכנתא ובין שאינן מובטחות כן, בין שהן נושאות זכות להשתתף ברווחי החייב ובין שאינן נושאות זכות זו, ובמיוחד הכנסה מבטוחות ממשלתיות והכנסה משטרי חוב או מאיגרות חוב, לרבות פרמיות ופרסים הקשורים בבטוחות, בשטרי חוב או באיגרות חוב אלה. לא יראו קנסות בשל איחור בתשלום כריבית לעניין סעיף זה.

5. הוראות סעיפים קטנים 1, ו-2 לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לריבית, בהיותו תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקור הריבית באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, או מבצע כעצמאי באותה מדינה אחרת שירותים אישיים, מבסיס קבוע הממוקם שם, ותביעת החוב שבזיקה אליה משתלמת הריבית קשורה באופן ממשי באותו מוסד קבע או בסיס קבוע. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7 או סעיף 14, הכל לפי העניין.

6. יראו ריבית כנובעת ממקור במדינה מתקשרת באשר המשלם הוא אותה מדינה עצמה, יחידת משנה מדינית, רשות מקומית שלה או תושב של אותה מדינה. אף על פי כן, מקום שיש למשלם הריבית - בין אם הוא תושב מדינה מתקשרת ובין אם לאו - מוסד קבע או בסיס קבוע באחת המדינות המתקשרות אשר בקשר אליהם נוצרה ההתחייבות בשלה משתלמת הריבית, ומוסד קבע או בסיס קבוע זה נושאים בנטל הריבית, יראו את הריבית כנובעת ממקור במדינה שבה נמצאים מוסד הקבע או הבסיס הקבוע.

או בשליטה עליהם, או בהונם,

ובאחד משני מצבים אלו נקבעו או הוטלו, בין שני המיזמים, מיזמים בלתי-תלויים, הרי כל הרווחים שאלמלא התנאים הללו היו נצמחים לאחד המיזמים ובשל אותם תנאים לא נצמחו, מותר לכלול אותם ברווחי אותו מיזם ולהטיל עליהם מס בהתאם לכך.

2. מקום שנעשתה הערכה מחדש על ידי מדינה מתקשרת בנוגע להכנסתו של אחד מתושביה, בהתאם להוראות סעיף קטן 1, אזי המדינה המתקשרת האחרת, אם היא מסכימה להערכה מחדש זו ואם הינה דרושה כדי למנוע כפל מס, תערוך התאמה נאותה לגבי הכנסתו של אדם במדינה המתקשרת האחרת כאמור, הקשור לאותו תושב, כמשמעותו בסעיף קטן 1. במידה והמדינה המתקשרת האחרת אינה מסכימה עם הערכה מחדש כאמור, המדינות המתקשרות ישתדלו להגיע להסכמה הדדית בהתאם לסעיף 25.

סעיף 10

דיבידנדים

1. דיבידנדים ששולמו בידי חברה שהיא תושבת מדינה מתקשרת לתושב המדינה המתקשרת האחרת, ניתן לחייבם במס כאותה מדינה אחרת.

2. אף על פי כן, ניתן לחייב במס את הדיבידנדים גם במדינה המתקשרת שבה נמצא מקום מושב החברה המשלמת, ולפי דיני אותה מדינה מתקשרת, אולם אם המקבל הוא בעל הזכות שביושר לדיבידנדים המס שיוטל כך לא יעלה על 10 אחוזים מן הסכום ברוטו של הדיבידנדים.

אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לשנות חיוב החברה במס לגבי הרווחים שמהם משתלמים הדיבידנדים.

3. המונח "דיבירנדים" בסעיף זה פירושו הכנסה ממניות, ממניות יסוד או מזכויות אחרות, אשר אינן תביעות חוב, המשתתפות ברווחים, וכן הכנסה מזכויות אחרות בחברה הכפופה לאותו דין לעניין מסים כהכנסה ממניות לפי חוקי המס של המדינה שבה נמצא מושבה של החברה המחלקת.

4. הוראות סעיפים קטנים 1 ו-2 לא יחולו אם בעל הזכות שביושר לדיבידנדים, בהיות תושב מדינה מתקשרת, מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת שבה נמצא מקום מושבה של החברה משלמת הדיבידנדים באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, או מבצע כעצמאי באותה מדינה אחרת שירותים אישיים, מבסיס קבוע הנמצא שם, וזכות ההחזקה שבזיקה אליה משתלמים הדיבידנדים קשורה באופן ממשי כאותו מוסד קבע או בסיס קבוע. במקרה כזה יחולו הוראות סעיף 7 או סעיף 14, הכל לפי העניין.

3. בקביעת רווחי מוסד קבע .ותר ניכויין של הוצאות שהוצאו למטרות מוסד הקבע, לרבות הוצאות הנהלה ומינהל כללי שהוצאו כך, בין שהוצאו במדינה שבה נמצא מוסד הקבע ובין שהוצאו במקום אחר.

4. במידה שהיה נהוג במדינה מתקשרת לקבוע את רווחי העסקים שיש לייחסם למוסד קבע על בסיס של ייחוס כלל רווחי העסקים של המיזם לחלקיו השונים, האמור בסעיף קטן 2 לא ימנע מאותה המדינה מתקשרת לקבוע את רווחי העסקים החייבים מס לפי שיטת הייחוס שנהוגה בה; ואולם, יש לאמץ שיטת ייחוס כזאת שתבי לתוצאות התואמות את העקרונות שנקבעו בסעיף זה.

5. שום רווחי עסקים לא ייוחסו למוסד קבע מטעם זה בלבד שאותו מוסד קבע קנה טובין או סחורה בשביל המיזם.

6. לעניין הסעיפים הקטנים הקודמים, ייחוס רווחי העסקים למוסד קבע ייקבע בהתאם לאותה שיטה מדי שנה בשנה, אלא אם יש סיבה טובה ומספקת לנהוג אחרת.

7. מקום שנכללים ברווחי העסקים פריטי הכנסה הנידונים בנפרד בסעיפים אחרים של אמנה זו, לא יגרעו הוראות סעיף זה מהוראות אותם סעיפים.

סעיף 8

תעבורה בינלאומית

1. הכנסה (רווחים) שמפיק תושב מדינה מתקשרת מהפעלת או מהשכרת אוניות, כלי רכב בלי טיס בתעבורה בינלאומית, ניתן יהיה לחייבה במס רק באותה מדינה המתקשרת. המונח "הכנסה (רווחים)" בסעיף זה יכלול הכנסה (רווחים) מהשכרה, שימוש או החזקה של מכולות (לרבות נגררים, דוברות וציוד הקשור בהם המשמשים כהובלת מכולות) המשמשים בתעבורה בינ"ל של טובין או סחורה אם ההכנסה (רווחים) כאמור באה אגב ההכנסה (רווחים) מתעבורה בינ"ל.

2. הוראות סעיף קטן 1 יחולו גם על רווחים מהשתתפות בסיבולת, בעסק משותף או בסוכנות הפעלה בינלאומית.

סעיף 9

תיאום רווחים

1. מקום -

(א) שמיזם של מדינה מתקשרת משתתף, במישרין או בעקיפין, בהנהלתו של מיזם של המדינה המתקשרת האחרת, או בשליטה עליו, או בהונו, או

(ב) שאותם בני אדם משתתפים, במישרין או בעקיפין, בהנהלתם של מיזם של המדינה המתקשרת האחת ושל מיזם של המדינה המתקשרת האחרת,

סעיף 6

הכנסה ממקרקעין

1. הכנסה שמפיק תושב מדינה מתקשרת ממקרקעין (לרבות הכנסה מחקלאות או ייעור) הנמצאים במדינה המתקשרת האחרת ניתן לחייבה במס באותה מדינה אחרת.

2. למונח "מקרקעין" תהא המשמעות שיש לו לפי דיני המדינה המתקשרת שבה נמצאים המקרקעין הנדונים. בכל מקרה, יכלול המונח נכסים הנלווים אל מקרקעין, משק חי וציוד המשמשים בחקלאות וייעור, זכויות שחלות עליהן הוראות החוק הכללי הדן במקרקעין, זכות ההנאה מפירות מקרקעין וזכויות לתשלומים משתנים או קבועים כתמורה בעד ניצול מרבצי מחצבים, מקורות ואוצרות טבע אחרים, או כתמורה בעד הזכות לנצלם; אוניות סירות וכלי טיס לא ייחשבו כמקרקעין.

3. הוראות סעיף קטן 1 יחולו על הכנסה המופקת משימוש ישיר במקרקעין, מהשכרתם או משימוש בהם בכל דרך אחרת. הוראות סעיף קטן 1 יחולו גם על רווחים מהעברתם של מקרקעין.

4. הוראות סעיפים קטנים 1 ו-3 יחולו גם על הכנסה ממקרקעין של מיזם ועל הכנסה ממקרקעין המשמשים לביצוע שירותים אישיים בידי עצמאי.

סעיף 7

רווחי עסקים

1. רווחי עסקים של מיזם של מדינה מתקשרת יהיו חייבים במס רק באותה מדינה, זולת אם המיזם מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא שם. אם המיזם מנהל עסקים כאמור, ניתן לחייב במס, במדינה האחרת, את רווחי העסקים של המיזם, אולם רק אותו חלק מהם שניתן לייחסו לאותו מוסד קבע.

2. בכפוף להוראות סעיף קטן 3, מקום שמיזם של מדינה מתקשרת מנהל עסקים במדינה המתקשרת האחרת באמצעות מוסד קבע הנמצא שם, ייחסו בכל אחת מהמדינות המתקשרות לאותו מוסד קבע את רווחי העסקים שהיו צפויים לו אילו היה זה מיזם נבדל ונפרד העוסק באותן פעילויות או בפעילויות דומות, באותם תנאים או בתנאים דומים ומקיים יחסים של מיזם בלתי תלוי לחלוטין עם המיזם שהוא משמש לו מוסד קבע.

3. אתר בניה, פרויקט בניה, פרויקט התקנה או הרכבה או פעילויות פיקוח או ייעוץ הקשורות בהם, מהווים מוסד קבע רק אם הם נמשכים למעלה משנים עשר חודשים.

4. על אף האמור בהוראות הקודמות לסעיף זה, המונח "מוסד קבע" יראוהו כאילו אינו כולל:

(א) שימוש במתקנים אך ורק לצרכי אחסנה, תצוגה או מסירה של טובין או של סחורה השייכים למיזם;

(ב) החזקת מלאי של טובין או של סחורה השייכים למיזם, אך ורק לצרכי אחסון, תצוגה או מסירה;

(ג) החזקת מלאי של טובין או של סחורה השייכים למיזם אך ורק לשם עיבודם בידי מיזם אחר;

(ד) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק לשם קניית טובין או סחורה או לשם איסוף ידיעות, עבור המיזם;

(ה) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק לשם ביצוע כל פעילות אחרת שטיבה הכנה או עזר עבור המיזם.

(ו) החזקת מקום עסקים קבוע אך ורק לשם ביצוע צירוף כלשהו של סוגי הפעילויות המנויות בפסקאות (א) עד (ה).

5. על אף האמור בהוראות סעיפים קטנים 1 ו-2, מקום שאדם - שאינו סוכן בעל מעמד בלתי תלוי שעליו חל סעיף קטן 6 - פועל בשם מיזם ויש לו במדינה מתקשרת סמכות לחתום חוזים בשם המיזם והוא נוהג להשתמש בסמכות זו, יראו את אותו מיזם כבעל מוסד קבע באותה מדינה לגבי כל הפעילויות שאותו אדם מבצע עבור המיזם, למעט אם פעולותיו של האדם כאמור מוגבלות לאותן פעילויות שצוינו בסעיף קטן 4, שאילו בוצעו באמצעות מקום עסקים קבוע לא היו הופכות מקום עסקים קבוע זה למוסד קבע בהתאם להוראות הסעיף הקטן האמור.

6. לא יראו מיזם כבעל מוסד קבע במדינה מתקשרת אך ורק משום שהוא מנהל עסקים באותה מדינה באמצעות מתווך, עמיל כללי או כל סוכן אחר בעל מעמד בלתי תלוי, ובלבד שאותם בני אדם פועלים במהלך הרגיל של עסקיהם.

7. העובדה שחברה תושבת מדינה מתקשרת היא בעלת שליטה בחברה או נתונה לשליטתה של חברה, שהיא תושבת המדינה המתקשרת האחרת או המנהלת עסקים באותה מדינה אחרת (אם באמצעות מוסד קבע ואם בדרך אחרת), לא יהא בה בלבד כדי להקנות לאחת מהן מעמד של מוסד קבע של האחרת.

(א) יראוהו כתושב המדינה שבה עומד לרשותו בית קבע; אם יש לו בית קבע בשתי המדינות יראוהו כתושב המדינה שיחסיו האישיים והכלכליים עימה הדוקים יותר ("מרכז האינטרסים החיוניים");

(ב) אם לא ניתן לקבוע באיזו מדינה נמצא מרכז האינטרסים החיוניים שלו, או אם אין לו בית קבע אף לא באחת משתי המדינות, יראוהו כתושב המדינה שבה הוא נוהג לגור;

(ג) אם הוא נוהג לגור בשתי המדינות, או אם אינו נוהג לגור אף לא באחת מהן, יראוהו כתושב המדינה שהוא אזרחה;

(ד) אם הוא נחשב בידי מדינה מתקשרת כאזרחה, או אם אינו אזרח אף לא של אחת מהמדינות המתקשרות, הרשויות המוסמכות של המדינות יכריעו בשאלה תוך הסכמה הדדית.

3. מקום שמכוח הוראות סעיף קטן 1 אדם שאינו יחיד הינו תושב שתי המדינות המתקשרות, יראוהו כתושב המדינה שבה נמצא מקום הניהול הממשי והמרכזי שלו. אם לא ניתן לקבוע את המדינה שבה נמצא מקום הניהול הממשי והמרכזי שלו, הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יכריעו בשאלה תוך הסכמה הדדית.

סעיף 5

מוסד קבע

1. לעניין אמנה זו, המונח "מוסד קבע" פירושו מקום עסקים קבוע שבו מתנהלים עסקי המיזם, כולם או חלקם.

2. המונח "מוסד קבע" כולל במיוחד:

(א) מקום הנהלה;

(ב) סניף;

(ג) משרד;

(ד) בית חרושת;

(ה) בית מלאכה; וכן

(ו) מכרה, באר נפט או באר גאז, מחצבה או כל מקום אחר להפקת אוצרות טבע.

(ז) המונח "אזרח" פירושו - כל יחיד שהינו אזרח של מדינה מתקשרת;

(ח) המונח "תעבורה בינלאומית" פירושו כל תובלה באוניה, בכלי רכב יבשתי או בכלי טיס המופעלים בידי תושב מדינה מתקשרת למעט כאשר האוניה, כלי הרכב היבשתי או כלי הטיס מופעלים בין מקומות שבתחומי מדינה מתקשרת אחת בלבד;

(ט) המונח "רשות מוסמכת" פירושו -

(1) בפדרציה הרוסית - שר האוצר או נציגו המוסמך;

(2) בישראל - שר האוצר או נציגו המוסמך.

2. (א) לצורך יישום הוראות אמנה זו בידי מדינה מתקשרת, תהא לכל מונח שלא הוגדר בה המשמעות שיש לו לפי דיני אותה מדינה מתקשרת, הדנים במסים שאמנה זו חלה עליהם אלא אם משתמע אחרת מן ההקשר.

(ב) אם, כתוצאה מיישום פסקה (א) אדם נתון או עלול להיות נתון לכפל מס, הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות רשאיות, בהתאם להוראות סעיף 25, לאמץ משמעות משותפת לגבי מונחים המוגדרים באופן שונה בדיני שתי המדינות.

(ג) אם, במקרה מסוים, יישום אמנה זו אינו מונע כפל מס כיון שלמדינות המתקשרות כללי מקור שונים בנוגע להכנסה שמדובר בה, הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות רשאי בהתאם לסעיף 25, להסכים ביניהן על מקור ההכנסה במקרה המסוים, כדי להימנע מכפל מס.

סעיף 4

תושב

1. לעניין אמנה זו, המונח "תושב מדינה מתקשרת" פירושו כל אדם אשר לפי דיני אותה מדינה נתון בה למס מכוח מקום מושבו, מקום מגוריו, מקום ניהול עסקיו, מקום התאגדותו, או מקום רישומו כישות משפטית, או כל מבחן אחר כיוצא באלה. אולם, לא יחשב אדם כתושב מדינה מתקשרת רק מטעם היותו נתון למס באותה מדינה לגבי הכנסה ממקורות באותה מדינה בלבד.

2. מקום שמכוח הוראות סעיף קטן 1 יחיד הינו תושב שתי המדינות המתקשרות, ייקבע מעמדו כלהלן:

(ב) בישראל:

(1) מס הכנסה;

(2) מס חברות;

(3) מס רווחי הון; וכן

(4) מס שבח מקרקעין;

(להלן - "מס ישראלי").

2. כן תחול האמנה על כל מס זהה או דומה בעיקרו, שיוטל לאחר תאריך חתימתה של האמנה, בין אם יוטל בנוסף ובין אם יוטל במקום המסים הקיימים. הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יודיעו זו לזו על כל שינוי משמעותי שחל בדיני המסים שלהן.

סעיף 3

הגדרות כלליות

1. לעניין אמנה זו, אלא אם משתמע אחרת מן ההקשר -

(א) המונח "הפדרציה הרוסית" (רוסיה) פירושו, במשמעותו הגיאוגרפית, שטח ארצה של "הפדרציה הרוסית", לרבות מימי החופין שלה כמו גם האזור הכלכלי והמדף היבשתי אשר לגביהם רוסיה ממסמשת את זכויותיה הריבוניות ואת סמכותה בהתאם לחוק הבינלאומי ואשר לגביהם חלים דיני המס של רוסיה;

(ב) המונח "ישראל" פירושו מדינת ישראל, ובמשמעותו הגיאוגרפית הוא כולל את השטח ממשלת ישראל רשאית לאכוף גביית מסים, וכן את מימי החופין, המדף היבשתי והאזור הכלכלי שלה, בהתאם לחוק הבינ"ל;

(ג) המונחים "מדינה מתקשרת" ו"מדינה מתקשרת אחרת" פירושם רוסיה או ישראל, לפי העניין;

(ד) המונח "אדם" כולל יחיד, חברה וכל גוף אחר של בני אדם;

(ה) המונח "חברה" פירושו כל תאגיד או גוף הנחשב כתאגיד לצרכי מס;

(ו) המונחים "מיזם של מדינה מתקשרת" ו"מיזם של המדינה המתקשרת האחרת" פירושם, כסידרם, מיזם המנוהל בידי תושב של מדינה מתקשרת ומיזם המנוהל בידי תושב של המדינה המתקשרת האחרת;

ממשלת מדינת ישראל וממשלת הפדרציה הרוסית, ברצותן לכרות בינינן אמנה למניעת מסי כפל ולמניעת התחמקות ממס, לגבי מסים על הכנסה, ובמיוחד מתוך כוונה לעודד סחר והשקעה בין לאומיים, הסכימו ביניהן לאמור:

סעיף 1

תחום אישי

אמנה זו תחול על בני אדם שהם תושבי אחת המדינות המתקשרות או שהם תושבי שתי המדינות המתקשרות.

סעיף 2

המסים הנידונים

1. אמנה זו תחול לגבי מסים על הכנסה, המוטלים בידי מדינה מתקשרת או בידי יחידת משנה מדינית שלה או בידי רשות מקומית שלה, ללא התחשבות בדרכי המלתם.

2. כמסים על הכנסה ייחשבו כל המסים המוטלים על סך כל ההכנסה או על חלקים ממנה, לרבות מסים על רווחים מהעברת מיטלטלין או מקרקעין, מסים על סך כל השכר או המשכורות המשתלמים מאת מיזמים וכן מסים המוטלים על עליית ערך של נכסים.

3. המסים הקיימים שעליהם תחול אמנה זו הם, במיוחד:

(א) ברוסיה:

מסים על הכנסה ועל רווחים, המוטלים בהתאם לחוקי הפדרציה הרוסית שלהלן:

(1) "על מסים על רווחים של מיזמים וארגונים";

(2) "על מסים על הכנסות של בנקים";

(3) "על מסים על הכנסה מפעילויות ביטוח"; וכן

(4) "על מס הכנסה על יחידים";

(להלן - "מס רוסי");

[HEBREW TEXT — TEXTE HÉBREU]

אמנה

בין

ממשלת מדינת ישראל

לבין

ממשלת הפדרציה הרוסית

בדבר

מניעת מסי כפל ומניעת התחמקות ממס

לגבי מסים על הכנסה

[RUSSIAN TEXT — TEXTE RUSSE]

КОНВЕНЦИЯ

МЕЖДУ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ ГОСУДАРСТВА ИЗРАИЛЬ
И ПРАВИТЕЛЬСТВОМ РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ
ОБ ИЗБЕЖАНИИ ДВОЙНОГО НАЛОГООБЛОЖЕНИЯ И
ПРЕДОТВРАЩЕНИИ УКЛОНЕНИЯ ОТ НАЛОГООБЛОЖЕНИЯ
В ОТНОШЕНИИ НАЛОГОВ НА ДОХОДЫ

ПРАВИТЕЛЬСТВО ГОСУДАРСТВА ИЗРАИЛЬ
И
ПРАВИТЕЛЬСТВО РОССИЙСКОЙ ФЕДЕРАЦИИ,

руководствуясь стремлением заключить конвенцию об избежании двойного налогообложения и предотвращении уклонения от налогообложения в отношении налогов на доходы и в целях развития международной торговли и инвестирования,

СОГЛАСИЛИСЬ О НИЖЕСЛЕДУЮЩЕМ:

Статья 1
Лица, к которым применяется Конвенция

Настоящая Конвенция применяется к лицам, которые являются лицами с постоянным местопребыванием в одном или в обоих Договаривающихся Государствах.

Статья 2
Налоги, на которые распространяется
Конвенция

1. Настоящая Конвенция применяется к налогам на доходы, взимаемым Договаривающимся Государством, его политико-административными подразделениями или местными органами власти, независимо от способа их взимания.

2. Налогами на доходы считаются все налоги, взимаемые с общей суммы или элементов доходов, включая налоги с доходов от отчуждения движимого или недвижимого имущества, налоги, взимаемые с общей суммы заработной платы, выплачиваемой предприятиями, а также налоги на прирост стоимости имущества.

3. Существующими налогами, на которые распространяется настоящее Соглашение, в частности, являются:

a) применительно к Израилю -

(i) подоходный налог,
(ii) налог на компании и
(iii) налог на прирост стоимости земли

(далее именуемые "израильские налоги");

b) применительно к России - налоги на доходы и прибыль, взимаемые в соответствии со следующими законами Российской Федерации:

(i) "О налоге на прибыль предприятий и организаций",
(ii) "О налогообложении доходов банков",
(iii) "О налогообложении доходов от страховой деятельности" и

(iv) "О подоходном налоге с физических лиц"

(именуемые далее "российские налоги").

4. Конвенция применяется также к любым идентичным или по существу аналогичным налогам, которые будут взиматься в дополнение к существующим налогам, либо вместо них, после даты подписания настоящей Конвенции. Компетентные органы Договаривающихся Государств будут уведомлять друг друга о любых существенных изменениях, внесенных в их соответствующие налоговые законы.

Статья 3
Общие определения

1. Для целей настоящей Конвенции, если из контекста не вытекает иное:

a) термин "Израиль" означает Государство Израиль, и при использовании в географическом смысле включает территорию, на которой Правительство Израиля может взимать налоги, а также его территориальное море, континентальный шельф и экономическую зону, в соответствии с международным правом;

b) термин "Российская Федерация" (Россия) при использовании в географическом смысле означает ее территорию, включая территориальные воды, а также экономическую зону и континентальный шельф, где это Государство осуществляет суверенные права и юрисдикцию в соответствии с нормами международного права и где действует его налоговое законодательство;

c) термины "одно Договаривающееся Государство" и "другое Договаривающееся Государство" означают, в зависимости от контекста, Израиль или Россию;

d) термин "лицо" включает любое физическое лицо, компанию и любое другое объединение лиц;

e) термин "компания" означает любое корпоративное образование или любое объединение, которое для налоговых целей рассматривается как корпоративное образование;

f) выражения " предприятие одного Договаривающегося Государства" и "предприятие другого Договаривающегося Государства" означают соответственно предприятие, управляемое лицом с постоянным местопребыванием в одном Договаривающемся Государстве, и предприятие, управляемое лицом с постоянным местопребыванием в другом Договаривающемся Государстве;

g) термин "национальное лицо" означает любое физическое лицо, обладающее гражданством Договаривающегося Государства;

h) термин "международная перевозка" означает любую перевозку морским или воздушным судном или дорожным транспортным средством, осуществляемую лицом с постоянным местопребыванием в Договаривающемся Государстве, за исключением когда морское или воздушное судно или дорожное транспортное средство эксплуатируется между пунктами, расположенными в одном и том же Договаривающемся Государстве;

(i) применительно к Государству Израиль - Министра финансов или уполномоченного им представителя,

(ii) применительно к Российской Федерации - Министерство финансов или уполномоченного им представителя.

2. a) При применении настоящей Конвенции Договаривающимся Государством любой термин, не определенный в Конвенции, будет иметь то значение, которое придается ему законодательством этого Государства в отношении налогов, на которые распространяется Соглашение, если из контекста не вытекает иное.

b) Если в результате применения подпункта a) лицо подвергается или будет подвергнуто двойному налогообложению, компетентные органы Договаривающихся Государств могут на основании положений статьи 25 принять единое толкование терминов, по-разному определенных в их соответствующих законах.

c) Если в каком-то конкретном случае применение настоящей Конвенции не сможет воспрепятствовать двойному налогообложению из-за различий между Договаривающимися Государствами в определении источника затронутого вида дохода, компетентные органы Договаривающихся Государств могут на основании положений статьи 25 достичь согласия в определении источника дохода в конкретном случае с тем, чтобы устранить двойное налогообложение.

Статья 4
Лицо с постоянным местопребыванием

1. Для целей настоящей Конвенции выражение "лицо с постоянным местопребыванием в одном Договаривающемся Государстве" означает любое лицо, которое в соответствии с законодательством этого Государства подлежит в нем налогообложению на основании его местожительства, постоянного места пребывания, места управления, места инкорпорации или места регистрации в качестве юридического лица или любого другого аналогичного критерия. Однако, лицо не будет считаться лицом с постоянным местопребыванием в Договаривающемся Государстве только по причине того, что оно подлежит налогообложению в этом Государстве исключительно в отношении доходов из источников в этом Государстве.

2. В случае, когда в соответствии с положениями пункта 1 физическое лицо является лицом с постоянным местожительством в обоих Договаривающихся Государствах, его статус определяется следующим образом:

a) оно считается лицом с постоянным местожительством в Договаривающемся Государстве, в котором оно располагает постоянным жилищем. Если оно располагает постоянным жилищем в обоих Государствах, оно считается лицом с постоянным местожительством в том Государстве, в котором оно имеет более тесные личные и экономические связи (центр жизненных интересов);

b) если Государство, в котором оно имеет центр жизненных интересов, не может быть определено или если оно не располагает постоянным жилищем ни в одном из Государств, оно считается лицом с постоянным местожительством в том Государстве, где оно обычно проживает;

c) если оно обычно проживает в обоих Государствах или

если оно обычно не проживает ни в одном из них, оно считается лицом с постоянным местожительством в том Государстве, гражданином которого оно является;

d) если каждое Государство рассматривает его в качестве своего гражданина, или если оно не является гражданином ни одного из них, компетентные органы Договаривающихся Государств решают этот вопрос по взаимному согласию.

3. Если в соответствии с положениями пункта 1 лицо, не являющееся физическим лицом, является лицом с постоянным местопребыванием в обоих Договаривающихся Государствах, тогда оно считается лицом с постоянным местопребыванием в том Государстве, в котором расположен его фактический и основной руководящий орган. Если Государство в котором находится фактический и основной руководящий орган не может быть определено, компетентные органы Договаривающихся Государств решают этот вопрос по взаимному согласию.

Статья 5
Постоянное представительство

1. Для целей настоящего Соглашения выражение "постоянное представительство" означает постоянное место деятельности, через которое полностью или частично осуществляется коммерческая деятельность предприятия.

2. Выражение "постоянное представительство", в частности, включает:

a) место управления ;
b) отделение (филиал);
c) контору;
d) фабрику:
e) мастерскую; и
f) шахту, нефтяную или газовую скважину, карьер или любое другое место добычи природных ресурсов.

3. Строительная площадка, строительный, монтажный или сборочный объект, или связанная с ними надзорная или консультационная деятельность образуют постоянное представительство, только если они существуют более 12 месяцев.

4. Несмотря на предыдущие положения настоящей статьи, выражение "постоянное представительство" не включает:

a) использование сооружений исключительно для целей хранения, демонстрации или поставки товаров или изделий, принадлежащих предприятию;

b) содержание запасов товаров или изделий, принадлежащих предприятию, исключительно для целей хранения, демонстрации или поставки;

c) содержание запаса товаров или изделий, принадлежащих предприятию, исключительно для целей переработки другим предприятием;

d) содержание постоянного места деятельности исключительно для целей закупки товаров или изделий или для сбора информации для предприятия;

e) содержание постоянного места деятельности исключительно в целях осуществления для предприятия любой другой деятельности подготовительного или вспомогательного характера;

f) содержание постоянного места деятельности исключительно для осуществления любой комбинации видов деятельности, перечисленных в подпунктах от a) до e).

5. Несмотря на положения пунктов 1 и 2, лицо - иное, чем агент с независимым статусом, о котором говорится в пункте 6, действует от имени предприятия и имеет, и обычно использует в Договаривающемся Государстве полномочия заключать контракты от имени предприятия, то это предприятие рассматривается как имеющее постоянное представительство в этом Государстве в отношении любой деятельности, которую это лицо осуществляет для предприятия, за исключением, когда деятельность этого лица ограничивается перечисленной в пункте 4, которая, если и осуществляется через постоянное место деятельности, не превращает это постоянное место деятельности в постоянное представительство согласно положениям этого пункта.

6. Предприятие не рассматривается как имеющее постоянное представительство в другом Договаривающемся Государстве только если оно осуществляет деятельность в этом Государстве через брокера, комиссионера или любого другого агента с независимым статусом при условии, что эти лица действуют в рамках своей обычной деятельности.

7. Тот факт, что компания, являющаяся лицом с постоянным местопребыванием в одном Договаривающемся Государстве, контролирует или контролируется компанией, являющейся лицом с постоянным местопребыванием в другом Договаривающемся Государстве, или которая осуществляет деятельность в этом другом Государстве (либо через постоянное представительство, либо иным образом), сам по себе не превращает одну из этих компаний в постоянное представительство другой.

Статья 6
Доходы от недвижимого имущества

1. Доходы, получаемые лицом с постоянным местопребыванием в одном Договаривающемся Государстве от недвижимого имущества (включая доход от сельского и лесного хозяйства), находящегося в другом Договаривающемся Государстве, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Выражение "недвижимое имущество" имеет то значение, которое ему придается законодательством Договаривающегося Государства, где находится данное имущество. Этот термин в любом случае включает имущество, вспомогательное по отношению к недвижимому имуществу, скот и оборудование, используемые в сельском и лесном хозяйстве, права, к которым применяются положения общего права в отношении земельной собственности, узуфрукт недвижимого имущества и права на переменные или фиксированные платежи в качестве компенсации за разработку или право на разработку минеральных запасов, источников и других природных ресурсов; морские и воздушные суда не рассматриваются в качестве недвижимого имущества.

3. Положения пункта 1 применяются к доходам, получаемым от прямого использования, сдачи в аренду или использования недвижимого имущества в любой другой форме. Положения пункта 1 применяются также к при-

были от отчуждения недвижимого имущества.

4. Положения пунктов 1 и 3 применяются также к доходам от недвижимого имущества предприятия и к доходам от недвижимого имущества, используемого для оказания независимых личных услуг.

Статья 7
Прибыль от предпринимательской деятельности

1. Прибыль предприятия одного Договаривающегося Государства может облагаться налогом только в этом Государстве, если только такое предприятие не осуществляет коммерческую деятельность в другом Договаривающемся Государстве через находящееся там постоянное представительство. Если предприятие осуществляет коммерческую деятельность таким образом, то его прибыль может облагаться налогом в этом другом Государстве, но только в той части, которая относится к этому постоянному представительству.

2. С учетом положений пункта 3, в случае, когда предприятие одного Договаривающегося Государства осуществляет коммерческую деятельность в другом Договаривающемся Государстве через находящееся там постоянное представительство, то в каждом Договаривающемся Государстве к этому постоянному представительству относится прибыль, которую оно могло бы получить, если бы оно было обособленным и отдельным предприятием, занятым такой же или аналогичной деятельностью при таких же или аналогичных условиях и действовало совершенно независимо от предприятия, постоянным представительством которого оно является.

3. При определении прибыли постоянного представительства допускается вычет расходов, понесенных для целей такого постоянного представительства, включая управленческие и общие административные расходы, независимо от того, понесены ли эти расходы в Государстве, где находится постоянное представительство, или за его пределами.

4. Если в Договаривающемся Государстве определение прибыли, относящейся к постоянному представительству на основе пропорционального распределения общей суммы прибыли предприятия по его различным подразделениям, является обычной практикой, ничто в пункте 2 не запрещает Договаривающемуся Государству определять налогооблагаемую прибыль посредством такого распределения, как это обычно принято. Выбранный метод распределения должен, однако, давать результаты, соответствующие принципам, содержащимся в этой статье.

5. Никакая прибыль не относится к постоянному представительству на основании лишь закупки им товаров или изделий для лица, постоянным представительством которого оно является.

6. Для целей предыдущих пунктов прибыль, относящаяся к постоянному представительству, определяется ежегодно одним и тем же методом, если только не будет веской и достаточной причины для его изменения.

7. В случае, когда прибыль включает виды доходов, о которых говорится отдельно в других статьях настоящего Соглашения, положения этих статей не затрагиваются положениями настоящей статьи.

Статья 8

Доходы (прибыль) от международных перевозок

1. Доходы (прибыль), получаемые лицом с постоянным местопребыванием в Договаривающемся Государстве от эксплуатации морских или воздушных судов и дорожных транспортных средств в международных перевозках подлежит налогообложению только в этом Договаривающемся Государстве. Термин "доходы (прибыль)" в данном контексте включает доходы (прибыль) от сдачи в аренду, использования или содержания контейнеров (включая трейлеры, баржи и относящееся к транспортировке контейнеров оборудование, используемых для международных перевозок товаров или изделий, если такие доходы (прибыль) являются несущественными по отношению к доходам (прибыли) от международных перевозок.

2. Положения пункта 1 подлежат применению также к доходам (прибыли) от участия в пуле, совместном предприятии или в международной организации по эксплуатации транспортных средств.

Статья 9
Корректировка прибыли

1. В случаях, когда:

а) предприятие одного Договаривающегося Государства прямо или косвенно участвует в управлении, контроле или капитале предприятия другого Договаривающегося Государства, или

b) одни и те же лица прямо или косвенно участвуют в управлении, контроле или капитале предприятия одного Договаривающегося Государства и предприятия другого Договаривающегося Государства,

и в любом случае между двумя предприятиями в их коммерческих и финансовых взаимоотношениях создаются или устанавливаются условия, отличные от тех, которые имели бы место между двумя независимыми предприятиями, тогда любая прибыль, которая могла бы быть зачислена одному из них, но из-за наличия этих условий не была ему зачислена, может быть включена в прибыль этого предприятия и, соответственно, обложена налогом.

2. Если одно Договаривающееся Государство осуществляет перерасчет дохода лица с постоянным местопребыванием в нем на основании пункта 1, то другое Договаривающееся Государство сделает, если оно согласно с таким перерасчетом, и если это необходимо для предотвращения двойного налогообложения, соответствующую корректировку дохода лица в этом другом Договаривающемся Государстве, относящегося к такому лицу с постоянным местопребыванием, в рамках содержания пункта 1. Если другое Договаривающееся Государство не согласно с таким перерасчетом, то два Договаривающихся Государства должны попытаться достичь согласия на основании статьи 25.

Статья 10
Дивиденды

1. Дивиденды, выплачиваемые компанией, которая является лицом с постоянным местопребыванием в одном Договаривающемся Государстве, лицу с постоянным местопребыванием в другом Договаривающемся Государстве могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако такие дивиденды могут также облагаться налогами в

Договаривающемся Государстве, лицом с постоянным местопребыванием в котором является компания, выплачивающая дивиденды, в соответствии с законодательством этого Государства, но если получатель дивидендов имеет фактическое право на них, взимаемый в таком случае налог не должен превышать 10 процентов валовой суммы дивидендов.

Этот пункт не касается налогообложения компании в отношении прибыли, из которой выплачиваются дивиденды.

3. Термин "дивиденды" при использовании в настоящей статье означает доход от акций или других прав, дающих право на участие в прибыли, но не являющихся долговыми требованиями, а также доход от других корпоративных прав, который подлежит такому же налоговому регулированию, как доход от акций, в соответствии с законодательством Государства, в котором компания, распределяющая прибыль, имеет постоянное местопребывание.

4. Положения пунктов 1 и 2 не применяются, если лицо, фактически имеющее право на дивиденды, будучи лицом с постоянным местопребыванием в одном Договаривающемся Государстве, осуществляет коммерческую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором компания, выплачивающая дивиденды, имеет постоянное местопребывание, через расположенное там постоянное представительство или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги с расположенной там постоянной базы, и холдинг, в отношении которого выплачиваются дивиденды, действительно связан с таким постоянным представительством или постоянной базой. В таком случае применяются положения статьи 7 или статьи 14, в зависимости от обстоятельств.

Статья 11
Проценты

1. Проценты, возникающие в одном Договаривающемся Государстве и выплачиваемые лицу с постоянным местопребыванием в другом Договаривающемся Государстве, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Однако такие проценты могут также облагаться налогами в Договаривающемся Государстве, в котором они возникают, и в соответствии с законодательством этого Государства, но если получатель процентов имеет фактическое право на них, взимаемый в таком случае налог не должен превышать 10 процентов от валовой суммы процентов.

3. Несмотря на положения пункта 2, проценты, возникающие в Договаривающемся Государстве и получаемые Правительством другого Договаривающегося Государства, его местным органом, Центральным Банком этого другого Договаривающегося Государства или любым лицом с постоянным местопребыванием в другом Договаривающемся Государстве в отношении долговых обязательств, гарантированных, застрахованных или косвенно профинансированных Правительством этого другого Договаривающегося Государства, его местным органом или Центральным Банком этого другого Договаривающегося Государства, освобождаются от налога в первом упомянутом Договаривающемся Государстве.

4. Термин "проценты" при использовании в настоящей статье означает доход от долговых требований любого вида, вне зависимости от ипотечного обеспечения и наличия права на участие в прибылях должника, и в частности, доход от правительственных ценных бумаг, облигаций или

долговых обязательств, включая премии и выигрыши по этим ценным бумагам, облигациям или долговым обязательствам. Штрафы за несвоевременные выплаты не рассматриваются в качестве процентов для целей настоящей статьи.

5. Положения пунктов 1 и 2 не применяются, если лицо, фактически имеющее право на проценты, будучи лицом с постоянным местопребыванием в одном Договаривающемся Государстве, осуществляет коммерческую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором возникают проценты, через находящееся там постоянное представительство или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги с находящейся там постоянной базы и долговое требование, на основании которого выплачиваются проценты, действительно относится к такому постоянному представительству или к постоянной базе. В таком случае, в зависимости от обстоятельств, применяются положения статьи 7 или статьи 14.

6. Считается, что проценты возникают в Договаривающемся Государстве, если плательщиком является само это Государство, его политико-административное подразделение, местные органы власти или лицо с постоянным местопребыванием в этом Государстве. Если, однако, лицо, выплачивающее проценты, независимо от того, является ли оно лицом с постоянным местопребыванием в Договаривающемся Государстве или нет, имеет в Договаривающемся Государстве постоянное представительство или постоянную базу, в связи с которыми возникла задолженность, в связи с которой выплачиваются проценты, и расходы по выплате этих процентов несет такое постоянное представительство или постоянная база, то считается, что такие проценты возникают в Государстве, в котором находится постоянное представительство или постоянная база.

7. Если по причине особых отношений между плательщиком и лицом, фактически имеющим право на проценты, или между ними обоими и каким-либо третьим лицом сумма процентов, относящаяся к долговому требованию, на основании которого она выплачивается, превышает сумму, которая была бы согласована между плательщиком и лицом, фактически имеющим право на проценты, при отсутствии таких отношений, то положения настоящей статьи применяются только к последней упомянутой сумме. В таком случае избыточная часть платежа по-прежнему подлежит налогообложению в соответствии с законодательством каждого Договаривающегося Государства с должным учетом других положений настоящего Соглашения.

Статья 12
Доходы от авторских прав и лицензий

1. Доходы от авторских прав и лицензий, возникающие в одном Договаривающемся Государстве и выплачиваемые лицу с постоянным местопребыванием в другом Договаривающемся Государстве, подлежат налогообложению только в этом другом Государстве, если получатель имеет фактическое право на эти доходы.

2. Однако такие доходы могут также облагаться налогами в Договаривающемся Государстве, в котором они возникают, и в соответствии с законодательством этого Государства, но если получатель доходов имеет фактическое право на них, взимаемый в таком случае налог не должен превышать 10 процентов от валовой суммы доходов.

3. Выражение "доходы от авторских прав и лицензий" при использовании в настоящей статье означает платежи любого вида, получаемые в качестве вознаграждения за пользование или за предоставление права пользования любого авторского права на произведения литературы, искусства

или науки, включая кинематографические фильмы, любые патенты, торговые знаки, чертежи или модели, план, секретную формулу или процесс, или за использование либо предоставление права использования промышленного, коммерческого или научного оборудования, или за информацию, касающуюся промышленного, коммерческого или научного опыта.

4. Положения пункта 1 не применяются, если лицо, фактически имеющее право на доходы от авторских прав и лицензий, будучи лицом с постоянным местопребыванием в одном Договаривающемся Государстве, осуществляет коммерческую деятельность в другом Договаривающемся Государстве, в котором возникают доходы от авторских прав и лицензий, через находящееся там постоянное представительство или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги с находящейся там постоянной базы и право или имущество, в отношении которых выплачиваются доходы от авторских прав и лицензий, действительно связаны с такими постоянным представительством или постоянной базой. В таком случае применяются положения статьи 7 или статьи 14, в зависимости от обстоятельств.

5. Считается, что доходы от авторских прав и лицензий возникают в Договаривающемся Государстве, если плательщиком является само это Государство, политическое подразделение, местный орган власти или лицо с постоянным местопребыванием в этом Государстве. Если, однако, лицо, выплачивающее доходы от авторских прав и лицензий, независимо от того, имеет ли оно постоянное местопребывание в Договаривающемся Государстве или нет, имеет в Договаривающемся Государстве постоянное представительство или постоянную базу, в отношении которых возникло обязательство выплачивать доходы от авторских прав и лицензий, и расходы по их выплате несет такое постоянное представительство или постоянная база, то считается, что такие доходы от авторских прав и лицензий возникают в том Договаривающемся Государстве, в котором расположены постоянное представительство или постоянная база.

6. Если по причине особых отношений между плательщиком и фактическим получателем или между ними обоими и каким-либо третьим лицом сумма доходов от авторских прав и лицензий, относящаяся к использованию, праву или информации, на основании которых они выплачиваются, превышает сумму, которая была бы согласована между плательщиком и фактическим получателем при отсутствии таких отношений, то положения настоящей статьи применяются только к последней упомянутой сумме. В таком случае избыточная часть платежа по-прежнему подлежит налогообложению в соответствии с законодательством каждого Договаривающегося Государства с должным учетом других положений настоящего Соглашения.

Статья 13
Доходы от отчуждения имущества

1. Доходы, полученные лицом с постоянным местопребыванием в одном Договаривающемся Государстве от отчуждения недвижимого имущества, как оно определено в статье 6, и расположенного в другом Договаривающемся Государстве, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Доходы от отчуждения движимого имущества, составляющего часть коммерческого имущества постоянного представительства, которое предприятие одного Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, или движимого имущества, относящегося к постоянной базе, которая находится в другом Государстве в распоряжении лица с постоянным местопребыванием в первом Государстве для целей оказания независимых личных услуг, включая доходы от отчуждения такого постоянно-

го представительства (отдельно или в совокупности со всем предприятием) или такой постоянной базы, могут облагаться налогом в этом другом Государстве.

3. a) Доходы, получаемые лицом с постоянным местопребыванием в России от продажи, обмена или другого распоряжения, прямого или косвенного, акциями или аналогичных прав в компании, являющейся лицом с постоянным местопребыванием в Израиле, могут облагаться налогами в Израиле, но только если лицо с постоянным местопребыванием в России владело прямо или косвенно в любое время в течение 5-летнего периода, предшествующего такой продаже, обмену или распоряжению, акциями, дающими право на 10 или более процентов голосов в компании. Для целей настоящего подпункта считается, что косвенное владение включает, но не ограничивается, владением родственного лица.

b) Доходы от отчуждения акций или аналогичных прав в компании, 50 или более процентов активов которой состоит, прямо или косвенно, из недвижимого имущества, находящегося в Договаривающемся Государстве, могут облагаться налогами в этом Государстве. Доходы от отчуждения участия в партнерстве, трасте или владении, имущество которого состоит, прямо или косвенно, в основном из недвижимого имущества, находящегося в Договаривающемся Государстве, могут облагаться налогами в этом Государстве. Для целей настоящего подпункта считается, что косвенное владение включает, но не ограничивается, владением родственного лица.

c) Доходы от отчуждения имущества и прав, определенных в статье 12, получаемых лицом с постоянным местопребыванием в Договаривающемся Государстве, которые возникают в другом Договаривающемся Государстве, могут облагаться налогами в этом другом Государстве, но взимаемый налог с них не должен превышать 10 процентов валовой суммы доходов.

4. Доходы от отчуждения любого имущества, иного, чем то, о котором идет речь в пунктах 1, 2 и 3, облагаются налогами только в том Договаривающемся Государстве, в котором лицо, отчуждающее имущество, имеет постоянное местопребывание.

Статья 14

Доходы от независимых личных услуг

1. Доход, получаемый лицом с постоянным местожительством в одном Договаривающемся Государстве за профессиональные услуги или другую деятельность независимого характера, подлежит налогообложению только в этом Государстве, за исключением случаев, когда оно имеет в другом Договаривающемся Государстве постоянную базу, регулярно используемую им для целей осуществления своей деятельности. Если у него есть такая постоянная база, доход может облагаться налогом в другом Государстве, но только в той части, которая относится к этой постоянной базе.

2. Выражение "профессиональные услуги" включает, в частности, независимую научную, артистическую, образовательную или преподавательскую деятельность, а также независимую деятельность врачей, юристов, инженеров, архитекторов, стоматологов и бухгалтеров.

Статья 15

Доходы от работы по найму

1. С учетом положений статей 16, 18, 19 и 20, жалованье, заработная плата и другие подобные вознаграждения, получаемые лицом с посто-

янным местожительством в одном Договаривающемся Государстве в связи с работой по найму, облагаются налогом только в этом Государстве, если только работа по найму не осуществляется в другом Договаривающемся Государстве. Если работа по найму осуществляется таким образом, вознаграждение, полученное в связи с этим, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Независимо от положений пункта 1, вознаграждение, полученное лицом с постоянным местожительством в одном Договаривающемся Государстве в связи с работой по найму, осуществляемой в другом Договаривающемся Государстве, облагается налогом только в первом упомянутом Государстве, если:

a) получатель находится в другом Договаривающемся Государстве в течение периода или периодов, не превышающих в совокупности 183 дней в соответствующем календарном году в отношении присутствия в России, и 183 дня в любом двенадцатимесячном периоде, начинающемся или заканчивающимся в соответствующем финансовом году в отношении присутствия в Израиле; и

b) вознаграждение выплачивается нанимателем или от имени нанимателя, который не является лицом с постоянным местожительством в другом Договаривающемся Государстве; и

c) расходы по выплате вознаграждения не несут постоянное представительство или постоянная база, которые наниматель имеет в другом Государстве.

3. Несмотря на предыдущие положения настоящей статьи, вознаграждение, которое лицо с постоянным местожительством в одном Договаривающемся Государстве получает от работы по найму, осуществляемой на борту морского или воздушного судна или дорожного транспортного средства, используемого в международных перевозках, может облагаться налогом в Договаривающемся Государстве, в котором наниматель является лицом с постоянным местопребыванием.

4. Несмотря на положения пунктов 1 и 2, вознаграждение, получаемое лицом с постоянным местопребыванием в одном Договаривающемся Государстве за работу по найму, выполняемую в другом Договаривающемся Государстве, облагается налогами только в первом упомянутом Государстве, если работа осуществляется в связи со строительной площадкой, строительным, сборочным или монтажным объектом или связанной с ними надзорной или консультационной деятельностью, и деятельность, связанная с такой площадкой или объектом, не рассматривается как осуществляемая через постоянное представительство в соответствии с положениями пункта 3 статьи 5 настоящей Конвенции.

5. Несмотря на положения пунктов 1 и 2 настоящей статьи, доходы от работы по найму журналиста или корреспондента, выплачиваемые из источников в Государстве, в котором он является лицом с постоянным местопребыванием, в отношении услуг, оказанных в другом Договаривающемся Государстве, не облагаются налогами в этом другом Государстве в течение двух лет со дня его туда первого прибытия.

Статья 16
Гонорары директоров

Гонорары директоров и другие подобные выплаты, получаемые лицом с

постоянным местожительством в одном Договаривающемся Государстве в качестве члена совета директоров компании, которая является лицом с постоянным местопребыванием в другом Договаривающемся Государстве, могут облагаться налогами в этом другом Государстве.

Статья 17
Доходы артистов и спортсменов

1. Несмотря на положения статей 14 и 15, доход, который лицо с постоянным местожительством в одном Договаривающемся Государстве получает в качестве артиста театра, кино, радио или телевидения, или музыканта, или в качестве спортсмена, от своей личной деятельности как таковой, осуществленной в другом Договаривающемся Государстве, может облагаться налогом в этом другом Государстве.

2. Если доход от личной деятельности, осуществляемой артистом или спортсменом в этом своем качестве, начисляется не самому артисту или спортсмену, а другому лицу, этот доход может, несмотря на положения статей 7, 14 и 15, облагаться налогами в Договаривающемся Государстве, в котором осуществляется деятельность артиста или спортсмена.

Статья 18
Пенсии

С учетом положений пункта 2 статьи 19 пенсии и другие подобные вознаграждения любого вида, выплачиваемые лицу с постоянным местожительством в одном Договаривающемся Государстве в связи с прошлой работой по найму, подлежат налогообложению только в этом Государстве.

Статья 19
Доходы от государственной службы

1. a) Вознаграждение, иное, чем пенсия, выплачиваемое Договаривающимся Государством, его политико-административным подразделением, или местным органом власти физическому лицу в отношении услуг, оказанных этому Государству, подразделению или органу, облагается налогом только в этом Государстве.

b) Однако такое вознаграждение облагается налогом только в другом Договаривающемся Государстве, если услуги осуществляются в этом другом Государстве, и физическое лицо является лицом с постоянным местожительством в этом Государстве, и которое:

(i) является гражданином этого Государства; или
(ii) не стало лицом с постоянным местожительством в этом Государстве исключительно для целей оказания услуг.

2. a) Любая пенсия, выплачиваемая Договаривающимся Государством, его подразделением или местным органом власти или из фондов, созданных ими, физическому лицу в отношении услуг, оказанных этому Государству, подразделению или органу облагается налогом только в этом Государстве.

b) Однако такая пенсия облагается налогом только в другом Договаривающемся Государстве, если физическое лицо является лицом с постоянным местожительством в этом Государстве и его гражданином.

3. Положения статей 15, 16 и 18 будут применяться к вознаграждениям в отношении службы, осуществляемой в связи с проведением Договаривающимся Государством, его политическим подразделением или местным органом власти коммерческой деятельности.

Статья 20
Доходы преподавателей, ученых, студентов и стажеров

1. Физическое лицо, которое является или непосредственно перед приездом в Договаривающееся Государство являлось лицом с постоянным местожительством в другом Договаривающемся Государстве и временно находящееся в первом упомянутом Государстве преимущественно с целью преподавания или проведения исследований освобождается от налога в этом Государстве на период в течение двух лет со дня его первого прибытия в первое упомянутое Государство в отношении вознаграждения за такое преподавание или проведение исследований.

2. Выплаты, получаемые студентами или стажерами, которые являются или являлись непосредственно перед приездом в одно Договаривающееся Государство лицами с постоянным местожительством в другом Договаривающемся Государстве и находящиеся в первом упомянутом Государстве исключительно с целью обучения или получения образования, предназначенные на цели проживания, обучения и прохождения практики, не облагаются налогами в этом первом Государстве, если источники этих выплат находятся за пределами этого первого Государства.

Статья 21
Другие доходы

1. Виды доходов лица с постоянным местопребыванием в одном Договаривающемся Государстве, где-бы они не возникали, не упомянутые в предыдущих статьях настоящей Конвенции, подлежат налогообложению только в этом Государстве.

2. Положения пункта 1 не применяются к доходам иным, чем доходы от недвижимого имущества, определенного в пункте 2 статьи 6, если получатель такого дохода будучи лицом с постоянным местопребыванием в одном Договаривающемся Государстве, осуществляет коммерческую деятельность в другом Договаривающемся Государстве через расположенное в нем постоянное представительство или оказывает в этом другом Государстве независимые личные услуги с находящейся в нем постоянной базы, и право и имущество, в отношении которых выплачивается доход, действительно связаны с таким постоянным представительством или постоянной базой. В таком случае применяются положения статьи 7 или статьи 14, в зависимости от обстоятельств.

Статья 22
Метод устранения двойного налогообложения

Если лицо с постоянным местопребыванием в одном Договаривающемся Государстве получает доход в другом Договаривающемся Государстве, который, в соответствии с положениями настоящей Конвенции может облагаться налогом в другом Государстве, сумма налога на этот доход, подлежащая уплате в этом другом Государстве, может быть вычтена из налога, взимаемого с такого лица в связи с таким доходом в первом упомянутом Государстве. Такой вычет, однако, не будет превышать сумму налога первого Государства на такой доход, рассчитанного в соответствии с его налоговым законодательством и правилами.

Статья 23
Недискриминация

1. Граждане Договаривающегося Государства, юридические лица и партнерства, зарегистрированные в соответствии с законодательством Договаривающегося Государства, не будут подвергаться в другом Договаривающемся Государстве иному или более обременительному налогообложению, или связанному с ним обязательству, чем налогообложению и связанным с ним обязательствам, которым подвергаются или могут подвергаться граждане этого другого Государства, юридические лица и партнерства, зарегистрированные в соответствии с законодательством этого другого Государства, при тех же обстоятельствах. Это положение применяется также, несмотря на положения статьи 1, к лицам, которые не являются лицами с постоянным местопребыванием в одном или в обоих Договаривающихся Государствах.

2. Одно Договаривающееся Государство не может применять по отношению к лицу с постоянным местопребыванием в другом Договаривающемся Государстве более высокое или обременительное налогообложение, чем налогообложение, которое это Государство применяло бы в отношении лица с постоянным местопребыванием в третьем государстве, с которым оно не заключило Соглашение об избежании двойного налогообложения.

3. Налогообложение постоянного представительства, которое предприятие одного Договаривающегося Государства имеет в другом Договаривающемся Государстве, не должно быть менее благоприятным в этом другом Государстве, чем налогообложение предприятий этого другого Государства или третьего государства, осуществляющих подобную деятельность.

4. За исключением случаев, когда применяются положения пункта 1 статьи 9, пункта 6 статьи 11 или пункта 6 статьи 12, проценты, доходы от авторских прав и лицензий и другие выплаты, производимые предприятием одного Договаривающегося Государства лицу с постоянным местопребыванием в другом Договаривающемся Государстве, для целей определения налогооблагаемой прибыли такого предприятия подлежат вычету таким же образом, как если бы такие выплаты производились лицу с постоянным местопребыванием в первом упомянутом Государстве.

5. Предприятия одного Договаривающегося Государства, капитал которых полностью или частично принадлежит или, прямо или косвенно, контролируется одним или несколькими лицами с постоянным местопребыванием в другом Договаривающемся Государстве, не будут подвергаться в первом упомянутом Государстве любому налогообложению или любым обязательствам, связанным с ним, иным или более обременительным, чем налогообложение и связанные с ним обязательства, которым подвергаются или могут подвергаться другие подобные предприятия первого упомянутого Государства.

6. Положения настоящей статьи не должны рассматриваться как запрещающие взимание Договаривающимся Государством налога на филиал.

7. Несмотря на положения статьи 2, положения настоящей статьи применяются к налогам любого вида и содержания, за исключением косвенных налогов.

Статья 24
Ограничение льгот

Компетентный орган Договаривающегося Государства после проведения консультаций с компетентным органом другого Договаривающегося Государ-

ства может отказать в предоставлении льгот, предусмотренных настоящей Конвенцией, любому лицу или в отношении любой сделки, если, по его мнению, предоставление этих льгот приведет к злоупотреблению положениями Конвенции в противоречии с ее целями.

Статья 25
Взаимосогласительная процедура

1. Если лицо считает, что действия одного или обоих Договаривающихся Государств приводят или приведут к его налогообложению не в соответствии с положениями настоящей Конвенции, оно может, независимо от средств защиты, предусмотренных национальным законодательством этих Государств, представить свое дело для рассмотрения в компетентные органы того Договаривающегося Государства, лицом с постоянным местопребыванием в котором оно является, или, если его случай подпадает под действие пункта 1 статьи 23, - того Государства, гражданином которого оно является, а применительно к юридическим лицам и партнерствам, - того Договаривающегося Государства, в соответствии с законодательством которого они зарегистрированы. Заявление должно быть представлено в течение трех лет с момента первого уведомления о действиях, приводящих к налогообложению не в соответствии с положениями Конвенции.

2. Компетентный орган будет стремиться, если он сочтет заявление обоснованным или если он сам не сможет прийти к удовлетворительному решению, решить вопрос по взаимному согласию с компетентным органом другого Договаривающегося Государства с целью избежания налогообложения, не соответствующего Конвенции. Любое достигнутое согласие будет исполнено независимо от любых временных ограничений, предусмотренных внутренним законодательством Договаривающихся Государств.

3. Компетентные органы Договаривающихся Государств будут стремиться разрешить по взаимному согласию любые трудности или сомнения, возникающие при истолковании или применении Конвенции. Они могут также консультироваться друг с другом с целью устранения двойного налогообложения в случаях, не предусмотренных Конвенцией.

4. Компетентные органы Договаривающихся Государств могут вступать в прямые контакты друг с другом в целях достижения согласия в понимании предыдущих пунктов. Если для достижения согласия будет признано целесообразным организовать устный обмен мнениями, такой обмен может иметь место в рамках заседания Комиссии, состоящей из представителей компетентных органов Договаривающихся Государств.

Статья 26
Обмен информацией

1. Компетентные органы Договаривающихся Государств обмениваются информацией, необходимой для выполнения положений настоящей Конвенции или национальных законодательств Договаривающихся Государств, касающихся налогов, на которые распространяется Конвенция, в той мере, пока налогообложение не противоречит Конвенции. Обмен информацией не ограничивается статьей 1. Любая информация, получаемая Договаривающимся Государством, считается конфиденциальной так же, как и информация, полученная в рамках национального законодательства этого Государства, и может быть сообщена только лицам или органам (включая суды и административные органы), связанным с определением, взиманием, принудительным взысканием или исполнением решений в отношении налогов, на которые

распространяется Конвенция. Такие лица или органы используют эту информацию только в этих целях. Они могут раскрывать эту информацию в ходе открытого судебного заседания или при принятии судебных решений.

2. Ни в каком случае положения пункта 1 не будут толковаться как налагающие на Договаривающиеся Государства обязательство:

a) проводить административные мероприятия, отступающие от законодательства и административной практики этого или другого Договаривающегося Государства;

b) предоставлять информацию, которую нельзя получить по законодательству или в ходе обычной административной практики этого или другого Договаривающегося Государства;

c) предоставлять информацию, которая раскрывала бы какую-либо торговую, предпринимательскую, промышленную, коммерческую или профессиональную тайну, или секретный торговый процесс, или информацию, раскрытие которой противоречило бы государственной политике (общественному порядку).

Статья 27

Сотрудники дипломатических и консульских учреждений

Никакие положения настоящей Конвенции не затрагивают налоговых привилегий сотрудников дипломатических и консульских учреждений, предоставленных общими нормами международного права или на основании специальных соглашений.

Статья 28

Вступление в силу

1. Договаривающиеся Государства уведомят друг друга письменно по дипломатическим каналам о завершении своих внутренних юридических процедур для вступления в силу настоящей Конвенции.

2. Настоящая Конвенция вступит в силу в день получения последнего из уведомлений, предусмотренных в пункте 1, и ее положения будут применяться:

a) в отношении налогов, взимаемых у источника, к суммам доходов, полученных первого или после первого января календарного года, следующего за годом, в котором Конвенция вступает в силу;

b) в отношении других налогов на доходы, к таким налогам, взимаемым за любой налоговый год, начинающийся первого или после первого января календарного года, следующего за годом, в котором Конвенция вступает в силу.

Статья 29

Прекращение действия

Настоящая Конвенция остается в силе до тех пор, пока одно из Договаривающихся Государств не денонсирует ее. Каждое из Договаривающихся Государств может денонсировать Конвенцию путем передачи по дипломатическим каналам письменного уведомления о денонсации не позднее чем за шесть месяцев до окончания любого календарного года после 5-летнего пе-

риода со дня вступления Конвенции в силу. В таком случае Конвенция прекращает свое действие:

а) в отношении налогов, взимаемых у источника, с сумм доходов, полученных первого или после первого января календарного года, следующего за годом передачи уведомления;

b) в отношении других налогов на доходы, к таким налогам, взимаемым за любой налоговый год, начинающийся первого или после первого января календарного года, следующего за годом передачи уведомления.

Совершено в Москве "25th of April" 1994 года, чт соответствует "14th day of Iyar" 5754 года, в экземплярах, каждый на иврите, русском и английском языках, вс три текста имеют одинаковую силу. В случае каких-либ расхождений толкование будет сделано в соответствии с английски текстом.

За Правительство Государства Израиль	За Правительство Российской Федерации

ПРОТОКОЛ

При подписании Конвенции между Правительством Государства Израиль и Правительством Российской Федерации об избежании двойного налогообложения и предотвращении уклонения от налогообложения в отношении налогов на доходы (далее именуемой "Конвенцией") ниже подписавшиеся согласились о следующих положениях, которые составят неотъемлемую часть Конвенции.

1. В отношении пункта 3 статьи 2 понимается, что упомянутые налоги включают:

применительно к Израилю - налог на прибыль и фонд заработной платы банков и страховых компаний, и

применительно к России - налог на доходы от отчуждения имущества.

2. В отношении пункта 6 статьи 23 понимается, что термин "налог с филиала" означает налог на перевод доходов постоянного представительства, целью которого является уравнять налоговое бремя на такое постоянное представительство в Договаривающемся Государстве, в котором оно находится, с налоговым бременем на расположенную там же дочернюю компанию.

3. В отношении статьи 27 понимается, что Договаривающееся Государство сохраняет за собой право облагать налогами местный персонал, нанятый дипломатическим или консульским учреждением другого Договаривающегося Государства, в соответствии с положениями статьи 19 настоящей Конвенции.

Совершено в Москве "25th" of April 1994 года, что соответствует "14th" of Iyar 5754 года, в д экземплярах, каждый на иврите, русском и английском языках, вс три текста имеют одинаковую силу. В случае каких-либо расхождений толкование будет сделано в соответствии с английским текстом.

За Правительство
Государства Израиль

За Правительство
Российской Федерации

[TRANSLATION - TRADUCTION]

CONVENTION ENTRE LE GOUVERNEMENT DE L'ÉTAT D'ISRAËL ET LE GOUVERNEMENT DE LA FÉDÉRATION DE RUSSIE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU

Le Gouvernement de l'État d'Israël et le Gouvernement de la Fédération de Russie,

Désireux de conclure une Convention tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu en vue, particulièrement d'encourager les échanges commerciaux et les investissements internationaux,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. Personnes visées

La présente Convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un État contractant ou des deux États contractants.

Article 2. Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu perçus pour le compte d'un État contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, quel que soit le régime de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu tous les impôts perçus sur le revenu total ou sur des éléments du revenu, y compris les impôts sur les plus-values réalisées lors de la cession de biens mobiliers ou immobiliers, les impôts sur le montant global des traitements ou des salaires payés par les entreprises, ainsi que les impôts sur les plus-values du capital.

3. Les impôts en vigueur auxquels s'applique la présente Convention sont, notamment :

a. dans le cas d'Israël :

i. l'impôt sur le revenu,

ii. l'impôt sur les sociétés,

iii. l'impôt sur les plus-values du capital et

iv. l'impôt sur l'appréciation des biens fonciers

(ci-après dénommés « l'impôt israélien ») ;

b. dans le cas de la Russie, l'impôt sur le revenu et les bénéfices conformément aux lois de la Fédération de Russie ci-après :

i. l'impôt sur les bénéfices des entreprises et des organisations,

ii. l'impôt sur le revenu des banques,

iii. l'impôt sur le revenu des activités d'assurance, et

iv. l'impôt sur le revenu des personnes physiques

(ci-après dénommés « l'impôt russe »).

4. La Convention s'applique aussi à tout impôt de nature identique ou similaire qui serait créé après la date de la signature de la présente Convention et qui s'ajouterait ou se substituerait aux impôts actuels. Les autorités compétentes des États contractants se communiquent les modifications importantes qui seraient apportées à leurs législations fiscales respectives.

Article 3. Définitions générales

1. Aux fins de la présente Convention, à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente :

a. le terme « Israël » désigne l'État d'Israël et, lorsqu'il est employé au sens géographique, il comprend le territoire dans lequel le Gouvernement d'Israël peut exercer des droits concernant la collecte d'impôts ainsi que ses eaux territoriales, le plateau continental et la zone économique, conformément au droit international ;

b. l'expression « Fédération de Russie » (Russie), lorsqu'il est employé au sens géographique, comprend le territoire de la Russie, y compris les eaux territoriales ainsi que la zone économique et le plateau continental sur lequel cet État exerce des droits souverains ou des droits et une juridiction conformément au droit international et où sa législation fiscale est en vigueur.

c. les expressions « un État contractant » et « l'autre État contractant » désignent, selon le contexte, Israël ou la Russie ;

d. le terme « personne » désigne une personne physique, une société ou tout autre groupement de personnes ;

e. le terme « société » désigne toute personne morale ou entité assimilée à une personne morale aux fins d'imposition ;

f. les expressions « entreprise d'un État contractant » et « entreprise de l'autre État contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant ;

g. le terme « ressortissant » désigne toute personne physique qui possède la nationalité d'un État contractant ;

h. l'expression « trafic international » désigne toute opération de transport réalisée par un navire, un véhicule de transport routier ou un aéronef exploité par une entreprise dont le siège de direction effective est situé dans un État contractant, excepté à bord d'un navire, d'un véhicule de transport routier ou d'un aéronef exploité exclusivement entre des points situés dans un même État contractant ;

i. l'expression « autorité compétente » désigne :

i. dans le cas d'Israël, le Ministre des finances ou son représentant autorisé ;

ii. dans le cas de la Fédération de Russie, le Ministre des finances ou son représentant autorisé.

2. a. Pour l'application de la présente Convention par un État contractant, et à moins que le contexte n'appelle une interprétation différente, tout terme ou expression qui n'y est

pas défini a le sens que lui confère le droit de cet État concernant les impôts auxquels s'applique la présente Convention.

b. si, à la suite de l'application de l'alinéa a une personne est ou pourrait être l'objet d'une double imposition, les autorités compétentes des États contractants peuvent, conformément aux dispositions de l'Article 25, adopter une définition commune des termes que leurs législations respectives ont définis différemment.

c. si, dans un cas spécifique, l'application de la présente Convention ne parvient pas à prévenir la double imposition en raison de la divergence des règlements en vigueur dans les États contractants en ce qui concerne la source de la catégorie de revenu, les autorités compétentes des États contractants peuvent, conformément aux dispositions de l'Article 25, parvenir à un accord en ce qui concerne la source du revenu dans le cas particulier en question de façon à éliminer la double imposition.

Article 4. Domicile fiscal

1. Aux sens de la présente Convention, l'expression « résident d'un État contractant » désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt en raison de son domicile, de sa résidence, de l'emplacement de son siège de direction, du lieu de constitution de la société ou de l'enregistrement de cette dernière ou de tout autre critère de même nature. Toutefois, le seul fait d'être assujetti à l'impôt dans cet État pour la seule raison qu'elle perçoit des revenus provenant de sources dans ledit État ne confère pas le statut de résident d'un État contractant.

2. Lorsqu'en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation sera réglée comme suit :

a. cette personne est considérée comme résidente de l'État dans lequel elle dispose d'un foyer d'habitation permanent ; si elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États contractants, elle sera considérée comme résident de l'État avec lequel elle entretient les liens personnels et économiques les plus étroits (centre des intérêts vitaux) ;

b. si l'État où cette personne possède le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des États contractants, elle sera considérée comme résident de l'État où elle séjourne de façon habituelle ;

c. si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun des deux États, elle sera considérée comme résident de l'État dont elle possède la nationalité ;

d. si chacun des États contractants considère cette personne comme étant un de ses ressortissants ou si cette personne ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants trancheront la question d'un commun accord.

3. Lorsqu'en vertu des dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, elle est considérée comme un résident de l'État où est situé son siège de direction effective. Si l'État où est situé son siège de direction effective ne peut être déterminé, les autorités compétentes des deux États contractants tranchent la question d'un commun accord.

Article 5. Établissement stable

1. Au sens de la presente convention, l'expression « établissement stable » désigne une installation fixe d'affaires par l'intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de ses activités.

2. L'expression « établissement stable » comprend notamment :

a. un siège de direction ;

b. une succursale,

c. un bureau ;

d. une usine ;

e. un atelier, et

f. une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d'extraction de ressources naturelles.

3. L'expression « établissement stable » englobe également un chantier de bâtiment ou un programme de construction, d'installation ou de montage, quoique uniquement dans la mesure où la durée de ce chantier ou de ce programme est supérieure à 12 mois.

4. Nonobstant les dispositions des paragraphes précédents du présent Article, on considère qu'il n'y a pas « établissement stable » si :

a. les installations sont employées aux seules fins d'entreposage, d'exposition ou de livraison de biens ou marchandises appartenant à l'entreprise ;

b. un stock de biens ou marchandises appartenant à l'entreprise est maintenu aux seules fins d'entreposage, d'exposition ou de livraison ;

c. un stock de biens ou marchandises appartenant à l'entreprise est maintenu aux seules fins de leur transformation par une autre entreprise ;

d. l'installation fixe d'affaires existe aux seules fins d'acquérir des biens ou des marchandises ou de recueillir des informations pour l'entreprise ;

e. l'installation fixe existe aux seules fins d'activités similaires réalisées pour l'entreprise et ayant un caractère préparatoire ou auxiliaire.

f. l'installation fixe existe aux seules fins de l'exercice combiné de plusieurs des activités visées aux alinéas a à e.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, lorsqu'une personne autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant auquel s'applique le paragraphe 6 agit dans un État contractant au nom d'une entreprise et dispose d'un pouvoir, que l'entreprise exerce habituellement, de conclure des contrats au nom de cette entreprise, celle-ci est répntée posséder un établissement stable dans ledit État pour toutes les activités que cette personne exerce au nom de l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont énumérées au paragraphe 4 et qui, exercées dans une installation fixe d'affaires, ne feraient pas de cette installation fixe un établissement stable au sens du présent paragraphe.

6. Une entreprise n'est pas réputée avoir un établissement stable dans un État contractant du seul fait qu'elle exerce une activité dans cet État par l'intermédiaire d'un courtier,

d'un commissionnaire général ou de tout autre agent jouissant d'un statut indépendant, sous réserve que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leurs activités.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un État contractant contrôle ou soit contrôlée par une société qui est un résident de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit ou non par l'intermédiaire d'un établissement stable) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une ou l'autre de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

Article 6. Revenus des biens immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus d'exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression « bien immobilier » s'entend au sens que lui donne le droit de l'État contractant où ce bien est situé. Elle comprend en tous cas les biens connexes aux biens immobiliers, le bétail et le matériel servant aux exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de gisements miniers, de sources et d'autres ressources naturelles ; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus tirés de l'exploitation directe, de la location ou de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent également aux revenus provenant du transfert des biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession indépendante.

Article 7. Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet État à moins que l'entreprise n'exerce une activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité dans ces conditions, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre État contractant, quoique uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce une activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé à cet établissement stable, dans chaque État contractant, les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait été une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou similaires dans des conditions identiques ou similaires et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration, soit dans l'État où est situé cet établissement, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un État contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses composantes, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet État contractant de déterminer les bénéfices imposables selon le régime de répartition en usage ; la méthode de répartition adoptée doit cependant être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent Article.

5. Nul bénéfice ne peut être imputé à un établissement stable au seul motif que cet établissement a acheté des biens ou marchandises pour le compte de l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année par la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valides et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres Articles de la présente Convention, les dispositions desdits Articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent Article.

Article 8. Revenus (bénéfices) provenant d'activités de transport international

1. Les revenus (bénéfices) qu'un résident d'un État contractant tire de l'exploitation ou de la location de navires, de véhicules de transport routier ou d'aéronefs en trafic international ne sont imposables que dans cet État. Le terme « revenus (bénéfices) » tel qu'il est utilisé dans le présent Article englobe les revenus (bénéfices) découlant de la location, de l'utilisation ou de l'entretien de conteneurs (y compris les remorques, chalands et matériel connexe pour le transport de conteneurs) utilisés pour le transport en trafic international de biens ou de marchandises si lesdits revenus (bénéfices) sont accessoires aux revenus (bénéfices) engendrés par les activités de trafic international.

2. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent également aux revenus (bénéfices) découlant de la participation à un pool, à une co-entreprise ou à un organisme international d'exploitation.

Article 9. Ajustements aux bénéfices

1. Lorsque :

a. une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la gestion, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant, ou

b. les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la gestion, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant,

et lorsque, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont liées dans leurs relations commerciales ou financières par des conditions convenues ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, tous les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisées par l'une des entreprises mais qui n'ont pu l'être en fait à cause desdites conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de ladite entreprise et imposés en conséquence.

2. Lorsqu'en vertu des dispositions du paragraphe 1 un état contractant a modifié la définition des revenus de l'un de ses résidents, l'autre État contractant, s'il accepte ladite modification et si cette dernière est indispensable pour prévenir la double imposition, procédera à un ajustement correspondant aux revenus d'une personne dans ledit autre État contractant s'agissant dudit résident, au sens du paragraphe 1. Dans le cas où l'autre État contractant n'accepte pas ledit ajustement, les deux États contractants s'efforceront de parvenir à un accord, conformément aux dispositions de l'Article 25.

Article 10. Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans l'État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, selon la législation en vigueur dans cet État, quoique, si la personne qui reçoit les dividendes en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des dividendes.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéfices sur lesquels les dividendes sont payés.

3. Au sens du présent Article, le terme « dividendes » désigne les revenus provenant d'actions, ou autres droits, à l'exception des créances, participations aux bénéfices ainsi que les revenus d'autres parts sociales assujettis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation fiscale de l'État contractant dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant, dont la société qui paie les dividendes est un résident, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ces cas, les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14, selon le cas, sont applicables.

Article 11. Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et payés à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, lesdits intérêts sont également imposables dans l'État contractant d'où ils proviennent et selon la législation de cet État, mais si la personne qui perçoit les intérêts en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ne peut dépasser 10 pour cent du montant brut des intérêts.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, les intérêts perçus dans un État contractant par le Gouvernement de l'autre État contractant, ou par une entité locale de ce dernier, par sa banque centrale ou par tout résident de l'autre État contractant en ce qui concerne les créances garanties, assurées ou indirectement financées par le Gouvernement dudit autre État contractant, par l'une de ses entités locales ou par sa banque centrale ne sont pas imposables dans le premier État contractant mentionné.

4. Le terme « intérêts » employé dans le présent Article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalités pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent Article.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce, dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante au moyen d'une base fixe qui y est située, et que la créance génératrice des intérêts se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Dans ce cas, les dispositions de l'Article 7 ou de l'Article 14, selon le cas, sont applicables.

6. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est cet État lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable ou une base fixe pour lesquels la dette donnant lieu au paiement des intérêts a été contractée et qui supportent la charge de ces intérêts, ceux-ci sont considérés comme provenant de l'État où l'établissement stable ou la base fixe sont situés.

7. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec une tierce personne, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent Article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant, compte étant dûment tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12. Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, ces redevances sont aussi imposables dans l'État contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet État, quoique, si la personne qui reçoit les redevances en est le bénéficiaire effectif, l'impôt ainsi établi ne peut excéder 10 pour cent du montant brut des redevances.

3. Au sens du présent Article, le terme « redevances » désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique (y compris les films cinématographiques, les enregistrements vidéo et les films ou bandes d'enregistrements radiophoniques ou télévisés), ou d'un brevet, d'une marque de fabrique, d'un dessin on d'un modèle, d'un plan, d'un logiciel, d'une formule ou d'un procédé secret, ou pour des informations concernant une expérience acquise dans un domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exeree dans l'autre État contractant

dont proviennent les redevances, soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, soit une profession indépendante à partir d'une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des redevances se rattache effectivement à l'établissement stable ou à la base fixe en question. Les dispositions applicables en pareil cas sont celles de l'Article 7 ou de l'Article 14, suivant le cas.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un État contractant lorsque le débiteur est cet État lui-même, ou une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet État. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non un résident d'un État contractant, a dans un État contractant un établissement stable ou une base fixe pour lequel l'engagement donnant lieu aux redevances a été contracté et qui supporte la charge de ces redevances, celles-ci sont considérées comme provenant de l'État où l'établissement ou la base fixe est situé.

6. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec une tierce personne, le montant des redevances, compte tenu de l'usage, du droit ou de l'information pour lequel elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent Article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant, compte étant dûment tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13. Plus-values du capital

1. Les plus-values qu'un résident d'un État contractant réalise à la cession des biens immobiliers visés dans l'Article 6 et situés dans l'autre État contractant sont imposables dans l'État contractant où ces biens sont situés.

2. Les plus-values résultant de la cession des biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant ou de biens mobiliers qui appartiennent à une base fixe dont un résident d'un État contractant dispose dans l'autre État contractant pour l'exercice d'une profession indépendante, y compris les plus-values résultant de la cession de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise ou de cette base fixe) sont imposables dans cet autre État.

3. a. Les plus-values réalisées par un résident de la Russie à la suite de la vente, de l'échange ou toute autre cession, directe ou indirecte, d'actions ou de droits similaires dans une société qui est un résident d'Israël sont imposables en Israël, dans le seul cas où le résident de la Russie était, directement ou indirectement, et à tout moment pendant la période de cinq ans précédant ladite vente, ledit échange ou autre cession, le bénéficiaire d'actions donnant droit à 10 pour cent au moins du droit de vote dans la société en question. Aux fins du présent alinéa, l'expression « bénéficiaire indirect » inclut sans s'y limiter, une personne apparentée.

b. Les plus-values découlant de la cession d'actions ou de droits de même nature dans une société, dont au moins 50 pour cent des actifs sont constitués, directement ou indirectement, par des biens immobiliers situés dans un État contractant, sont imposables dans ledit État. Les plus-values découlant de la cession d'une participation à une société de personnes,

un trust ou une masse successorale, constituée principalement, directement ou indirectement, par des biens immobiliers situés dans un État contractant, sont imposables dans ledit État. Aux fins du présent alinéa, les droits de propriété indirects sont censés inclure, sans s'y limiter, les droits de propriété exercés par une personne apparentée.

c. Les plus-values découlant de la cession de biens et de droits définis dans l'Article 12 perçues par un résident d'un État contractant dans l'autre État contractant sont imposables dans ledit autre État. Toutefois, l'impôt en question ne dépassera pas 10 pour cent du montant brut des plus-values.

4. Les plus-valucs résultant de la cession de tous biens autres que ceux visés aux paragraphes 1, 2 et 3 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

Article 14. Revenus provenant de professions indépendantes

1. Le revenu qu'un résident d'un État contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités de caractère indépendant ne sont imposables que dans cet État, à moins que ce résident dispose de façon habituelle, dans l'autre État contractant, d'une base fixe pour l'exercice de ses activités ; en ce cas, seule la fraction des revenus qui est imputable à ladite base fixe est imposable dans l'autre État contractant.

2. L'expression « profession libérale » comprend notamment les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique, ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15. Revenus provenant d'emplois salariés

1. Sous réserve des dispositions des Articles 16, 18, 19 et 20, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. Dans ce cas, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si :

a. le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours pendant l'année civile en question en ce qui concerne le séjour en Russie et 183 jours au cours de toute période de 12 mois commençant ou se terminant pendant l'exercice intéressé en ce qui concerne le séjour en Israël ; et

b. la rémunération est payée par un employeur ou pour le compte d'un employeur qui n'est pas un résident de l'autre État, et

c. la rémunération n'est pas à charge d'un établissement stable ou d'une base fixe que l'employeur possède dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions qui précèdent, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié à bord d'un navire, d'un aéronef ou d'un véhicule de transport routier exploité

en trafic international sont imposables dans l'État contractant dont l'employeur est un résident.

4. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les rémunérations perçues par un résident d'un État contractant en raison d'un emploi exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État mentionné si l'emploi en question a trait à un chantier de construction, à un projet de construction, montage ou installation ou à des activités de supervision ou de consultants liées à ce chantier ou à ces projets, et si lesdites activités ne sont pas réputées exercées par l'entremise d'un établissement stable conformément aux dispositions du paragraphe 3 de l'Article 5 de la présente Convention.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 du présent Article, les rémunérations perçues par un journaliste ou un correspondant et provenant de sources situées dans l'État contractant dont ledit journaliste ou correspondant est un résident pour des services rendus dans l'autre État contractant ne sont pas imposables dans cet autre État contractant pendant une période de deux ans à partir de la date d'arrivée de la personne en question.

Article 16. Tantièmes des administrateurs

Les tantièmes et autres rétributions analogues des administrateurs, qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du Conseil d'administration ou de tout organe similaire d'une société qui est un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 17. Artistes et sportifs

1. Nonobstant les dispositions des Articles 14 et 15, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou en tant que musicien, ou encore en tant que sportif, sont imposables dans cet autre État.

2. Lorsque les revenus d'activités qu'un artiste du spectacle ou qu'un sportif exerce personnellement et en cette qualité sont attribués non pas à l'artiste ou au sportif lui-même mais à un tiers, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des Articles 7, 14 et 15, dans l'État contractant où les activités de l'artiste ou du sportif sont exercées.

Article 18. Pensions

Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'Article 19, les pensions et autres rémunérations similaires payées à un résident d'un État contractant au titre d'un emploi antérieur ou de toute autre raison sont imposables exclusivement dans cet État contractant.

Article 19. Fonctions publiques

1. a. Les rémunérations, autres que les pensions, payées par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales à une personne physique, au titre de services rendus à cet État ou à cette subdivision politique ou collectivité sont imposables exclusivement dans cet État.

b. Toutefois, ces rémunérations sont imposables exclusivement dans l'autre État contractant si les services en question sont rendus dans cet État et si la personne physique est un résident de cet autre État et qui :

i. est un ressortissant de cet État ; ou

ii. n'est pas devenu un résident de cet État à la seule fin de rendre les services.

2. a. Les pensions payées par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales, soit directement soit par un prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à l'État ou à cette subdivision ou collectivité sont imposables exclusivement dans cet État.

b. Toutefois, ces pensions sont imposables uniquement dans l'autre État contractant si la personne physique est un résident de cet autre État et en possède la nationalité.

3. Les dispositions des Articles 15, 16 et 18 s'appliquent aux rémunérations et pensions versées au titre de services rendus dans le cadre d'activités industrielles ou commerciales exercées par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales.

Article 20. Revenus des enseignants, chercheurs, étudiants et stagiaires

1. Les sommes qu'une personne qui est ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, un résident de l'autre État contractant et qui séjourne temporairement dans le premier État mentionné dans le but principal d'enseigner ou d'y poursuivre des travaux de recherche dans une université, une école ou tout autre établissement d'enseignement agréé dans le premier État mentionné ne sont pas imposables dans ledit État pendant une période ne dépassant pas deux ans à partir de la date où la personne en question est entrée pour la première fois dans le pays, s'agissant desdites activités d'enseignement ou de recherches.

2. Les sommes qu'un étudiant ou un stagiaire qui est ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation reçoit, pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation, ne sont pas imposables dans le premier État, à condition qu'elles proviennent de sources extérieures à cet État.

Article 21. Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les Articles précédents de la présente Convention sont imposables exclusivement dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers, tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'Article 6, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant soit une activité industrielle ou commerciale par l'intermédiaire d'un établissement fixe qui y est situé, soit une profession indépendante grâce à une base fixe qui y est située, et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Les

dispositions applicables en pareil cas sont celles de l'Article 7 ou de l'Article 14, selon le cas.

Article 22. Méthode d'élimination de la double imposition

Lorsqu'un résident d'un État contractant perçoit des revenus provenant de l'autre État contractant, et lorsque lesdits revenus sont imposables dans cet autre État conformément aux dispositions de la présente Convention, le montant de l'impôt versé dans cet autre État est admis en tant que crédit d'impôt payable dans le premier État contractant mentionné. Toutefois, le montant de ce crédit ne peut pas excéder le montant de l'impôt à payer sur ledit revenu par le premier État contractant mentionné conformément à sa législation et à ses règlements.

Article 23. Non-discrimination

1. Les ressortissants d'un État contractant, les personnes juridiques et les co-entreprises constituées conformément à la législation d'un État contractant ne sont soumis dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujettis les ressortissants de cet autre État, ainsi que les personnes juridiques et les co-entreprises constituées en vertu de la législation de cet autre État contractant qui se trouveraient dans la même situation. La présente disposition, nonobstant les dispositions de l'Article premier, s'applique également aux personnes qui ne sont pas des résidents de l'un ou l'autre des États contractants.

2. Un État contractant ne peut imposer à un résident de l'autre État contractant un impôt plus élevé ou plus lourd que les impôts que ledit État appliquerait à un résident d'un État tiers avec lequel il n'aurait pas conclu une convention visant à éviter la double imposition.

3. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant possède dans l'autre État contractant ne peut, dans cet autre État, être moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État ou d'un État tiers exerçant la même activité.

4. À moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'Article 9, du paragraphe 6 de l'Article 11 ou du paragraphe 6 de l'Article 12 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État mentionné.

5. Une entreprise d'un État contractant dont tout ou partie du capital est détenu ou contrôlé, directement ou indirectement, par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, n'est pas assujettie dans le premier État contractant à une imposition ou obligation y relative qui serait autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourraient être assujetties d'autres entreprises similaires du premier État mentionné.

6. Les dispositions du présent Article ne peuvent être interprétées comme interdisant l'application d'un impôt de filiale par un État contractant.

7. Les dispositions du présent Article, nonobstant les dispositions de l'Article 2, s'appliquent aux impôts de toute nature et description à l'exception des impôts indirects.

Article 24. Limitation des avantages

Une autorité compétente d'un État contractant peut, après avoir consulté l'autorité compétente de l'autre État contractant, refuser les avantages découlant de la présente Convention à toute personne ou pour toute transaetion si, à son avis, l'octroi de ces avantages constitue une utilisation abusive de la Convention compte tenu des objectifs de cette dernière.

Article 25. Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants entraînent ou entraîneront une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, cette personne peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'État contractant dont elle est un résident ou, si le cas relève du paragraphe 1 de l'Article 23, à celle de l'État contractant dont elle possède la nationalité, et dans le cas d'une personne morale ou d'une société de personnes à celle de l'État contractant où son siège est situé. Le cas doit être soumis dans un délai de trois ans à compter de la première notification d'une mesure qui entraînerait une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'un accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, ceci afin d'éviter une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention. L'accord est appliqué, quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent, par voie d'un accord amiable, de résoudre toutes les difficultés et de dissiper tous les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la présente Convention. Elles peuvent aussi se consulter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la présente Convention.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles afin de parvenir à un accord dans le sens indiqué dans les paragraphes précédents. Lorsqu'il apparaît qu'un échange verbal d'opinions est à conseiller, ledit échange peut se faire par l'entremise d'une commission formée de représentants des autorités compétentes des États contractants.

Article 26. Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements nécessaires à l'application des dispositions de la présente Convention ou de celles de la législation interne des États contractants relatives aux impôts visés par la présente Convention, dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. Cet échange n'est pas limité par les dispositions de l'Article premier. Tout renseignement reçu par un État contractant est tenu secret de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et n'est communiqué qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et les organes administratifs) concernées par le calcul ou

le recouvrement des impôts visés dans la Convention, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts ou par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent en faire état lors des audiences publiques des tribunaux ou dans des décisions judiciaires.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à l'un des États contractants l'obligation de :

a. prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant ;

b. fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant ;

c. fournir des renseignements qui révéleraient un quelconque secret commercial, industriel ou professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 27. Agents diplomatiques et fonctionnaires consulaires

Aucune des dispositions de la présente Convention ne porte atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les agents diplomatiques ou les fonctionnaires consulaires en vertu soit des règles générales du droit international soit des dispositions d'accords particuliers.

Article 28. Entrée en vigueur

1. Les États contractants se notifieront l'un l'autre par écrit par la voie diplomatique l'accomplissement de leurs formalités constitutionnelles nécessaires à l'entrée en vigueur de la présente Convention.

2. La Convention entrera en vigueur à la date de la dernière des notifications visées au paragraphe 1, et ses dispositions seront applicables :

a. en ce qui concerne les impôts retenus à la source, aux revenus obtenus à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle où la présente Convention entre en vigueur ;

b. en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu et les impôts sur la fortune, aux impôts imputables à tout exercice fiscal à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle où la présente Convention entre en vigueur.

Article 29. Dénonciation

La présente Convention restera en vigueur jusqu'à ce qu'elle soit dénoncée par l'un des États contractants. Chacun des États contractants peut dénoncer la Convention par la voie diplomatique, après qu'elle aura été en vigueur pendant cinq années révolues, en donnant avis au plus tard six mois avant la fin de toute année civile. Dans ce cas, la présente Convention cesse d'avoir effet :

a. en ce qui concerne les impôts retenus à la source : à l'égard des revenus obtenus à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle où la notification est faite ;

b. en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu ainsi que les impôts sur la fortune, à l'égard des impôts imputables à tout exercice fiscal à partir du 1er janvier de l'année civile suivant celle où la notification est faite.

Fait à Moscou le 25 avril 1994, qui correspond au quatorzième jour de Iyar 5754, en deux exemplaires originaux, chacun en hébreu, russe et anglais, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de l'État d'Israël

Pour le Gouvernement de la Fédération russe

PROTOCOLE

À l'occasion de la signature de la Convention entre le Gouvernement de l'État d'Israël et le Gouvernement de la Fédération russe tendant à éviter la double imposition et à prévenir l'évasion fiscale en matière d'impôts sur le revenu (ci-après dénommée « la Convention »), les soussignés sont convenus des dispositions ci-après qui font partie intégrante de la Convention.

1. En ce qui concerne le paragraphe 3 de l'Article 2, il est entendu que les impôts mentionnés comprennent :

dans le cas d'Israël, un impôt sur les bénéfices et la masse salariale des banques et des compagnies d'assurance, et

dans le cas de la Russie, un impôt sur les gains en capital.

2. En ce qui concerne le paragraphe 6 de l'Article 23, il est entendu que l'expression « impôt de filiale » désigne un impôt sur l'expatriation des bénéfices d'exploitation d'un établissement stable, aux fins de péréquation du fardeau fiscal dudit établissement stable dans l'État contractant où il est situé avec le fardeau fiscal d'une filiale également située dans ce même État contractant.

3. En ce qui concerne l'Article 27, il est entendu qu'un État contractant conservera le droit d'imposer les travailleurs locaux employés par les établissements diplomatiques et consulaires de l'autre État contractant conformément aux dispositions de l'Article 9 de la présente Convention.

Fait à Moscou le 25 avril 1994 qui correspond au quatorzième jour de Iyar 5754 en deux exemplaires originaux, chacun en hébreu, russe et anglais, les trois textes faisant également foi. En cas de divergence d'interprétation, le texte anglais prévaudra.

Pour le Gouvernement de l'État d'Israël

Pour le Gouvernement de la Fédération russe